

L ogaške

Glasilo občine Logatec, 15. april 2005, letnik XXXVI, št. 4

❖ Za preslavni in večni spomin

❖ Tudi komunalne cene navzgor

❖ Novo reševalno vozilo

❖ Ustanovljen svet mladih

❖ Skrbneje s prostorom

❖ Spremenjeno obličje Zapolja

❖ "Notranjska" prepevala z gosti iz Italije

❖ Logaški oktet in Vitra v pesmi

❖ Gledališki in pevski dosežki mladih

❖ Skakalci med obetavnimi zastavki

❖ Odbliski gregorjevega

In večno bo živel – tudi v preslavnem spominu

Umrli je Janez Pavel II – Véliki

V večnem spominu ostaja pastir po Božji previdnosti, ki mu je bil mali človek enako blizu kot skrb za svetovni mir, ki je vzpodbujal sožitno bit med ljudmi ob vseh razlikah. V spominu ostajajo vsa njegova sporočila, ki so izzvenevala v Jezusovo parafrazo: Jaz sem z vami... ne bojte se. Njegova maksima: Ne bojte se Kristusa! je osmišljala njegov celotni pontifikat. Tudi takrat, ko je v zaporu obiskal svojega atentatorja Alija Agça, da mu je izrazil svoje odpuščanje. Tako rekoč – neprekosljiva moč sprave. V spominu ostaja tudi veliki prijatelj Slovencev, ki nam je med prvimi za zgled odločno priznal pravico do državne osamosvojitve, ki nam je beatificiral Slomška. In nas utrdil v veri.

Župnik Janez Kompare

Janez Pavel II, papež Véliki.

Mnogo prezgodaj je ugasnilo življenje prvega papeža – Slovana, moža, ki je bil na čelu cerkve celih 26 let. Bil je mož odprtega dialoga, vedno pripravljen še tako preprostemu človeku storiti dobro, po drugi strani pa je bil njegov pristop do načel cerkve strog in neizprosni. Strog in zahteven je bil tudi do svojih sodelavcev, najprej pa do samega sebe. Njegovo obdobje vodenja cerkve je bilo zelo uspešno. S svojim neumornim delom in odprtimi srcem je pripravil pomembno izhodišče za delo svojih naslednikov – predvsem na območju tretjega sveta. Zame osebno je bil to največji človek naše dobe, o katerem bo zgodovina pisala še mnogo.

Župan Janez Nagode

Prepolno je bilo njegovo življenje, preobsežna njegova sporočila, da bi jih izmerili z vatli trenutnih razpoloženj. Odpotoval je za obzornico naše dosegljivosti veliki krmar miru, resnice, svobodoljubnosti, človekoljubne vzajemnosti in odrešitve, žive vere, zavetnik malih in najmanjših; krmar komaj slutenih sprememb je neizbrisno zaznamoval naš čas za vse čase.

Urednik Marcel Štefančič

Na naslovnici:

Znanilci pomladi. Foto: France Brus

Dober dan – gospod župan

Naravnost iz županove pisarne

V znamenju prostorskih ureditev

Lokacijski načrt Kalc

Skladno s sprejetimi dopolnili prostorsko ureditvenih pogojev je župan Janez nagode sprejel program priprav za občinski lokacijski načrt (prej smo temu rekli zazidalni načrt) za območji Male Strani S12-S1 in Male Laze S12-S2; oboje na Kalcah, desno nad magistralko: pod Režišami oziroma v zahodnem delu Kalc nad Rudolfom. Predvideni lokacijski načrt bo pripravljen do jeseni; občinski svet naj bi ga sprejel na novembrski seji.

Župan Janez Nagode.

Prav tu bodo pognale nove Kalce.

Foto: F. Brus

... in pod Režišami tudi.

Foto: F. Brus

Prostorska ureditev mestnega jedra

V sodelovanju z Zdravstvenim domom pripravlja občina program ureditvenega načrta za del starega jedra, ki zajema okolje med Zdravstvenim domom, trgov pred cerkvijo, Cankarjevo in Krpanom. Ureditveni program sledi predvsem potrebi po širitvi Zdravstvenega doma in pridobitvi prepotrebnih javnih površin, zlasti parkirišč.

Za začetek sprejemanja razvojne strategije

Na podlagi sprejetega sklepa na marčni seji občinskega sveta se odpira možnost za začetek priprav strategije prostorskega razvoja in prostorskega reda občine. Postopek priprav vključuje tudi javno obravnavo o strategiji prostorskega reda. Tako objavljamo v tej številki Logaških med uradnimi objavami tudi tozadevno tematiko. Za sprejem tovrstne strategije bo morala občina izdelati obvezne strokovne podlage, kot so: analiza stanja in teženj v prostoru, analiza razvojnih možnosti za posamezne dejavnosti v prostoru in analiza ranljivosti prostora. Začetni postopek vključuje tudi pridobivanje pripomb za pripravo strokovnih podlag. Želimo si uspešne in pravočasne priprave.

Med prednostnimi cestnimi prenovami

Na vrsti bo letos kar nekaj pomembnih posegov v cestno infrastrukturo po krajevnih skupnostih: Naklo, Tabor, Trate, Rovte, Vrh Sv. Treh Kraljev. Nekako prednostno bodo prenovitvena dela stekla na delu Notranske (projekti so že pripravljeni in dela bodo oddana že v aprilu), na cesti v Strmico, kjer se načrtuje širitev ceste z robničenjem in ustreznim odvajanjem voda, ter na delu ceste na Planinah – od Andrejčka proti šoli.

Mrliška vežica tudi v Gorenjem Logatcu

Letošnji proračun je prižgal zeleno luč tudi za gradnjo mrliške vežice ob gorenjelogaškem pokopališču; za ta namen so že pridobljena – sicer z veliko vztrajne prizadevnosti – tudi potrebna zemljišča. Zavedajoč se velikih pričakovanj bo krajevna javnost seznanjena s predvidenimi rešitvami. Po pridobitvi projektov in po razpisni izbiri izvajalca bodo gradbena dela stekla jeseni letos.

Posodobitvene in prenovitvene nujnosti

Osnovna šola Osem talcev nima ravo prostorskih zadreg. Bolj kot nujna pa je prenova strehe na novjšem delu zgradbe, njej enaka pa zamenjava oken, še posebej vzdolž južnega pročelja. Načrtuje se tudi potrebna multimedijška učilnica in nova knjižnica; za oboje, če že ne še za kaj več, pa se pričakuje tudi sofinanciranje šolskega ministrstva. Na vsak način pa bo treba že letos prenoviti streho in okna.

Ob primernem vremenu smemo pričakovati odprto športno slovesnost na šolskem igrišču, kar bi naj veljalo tudi za sklepno dejanje izgradnje športne dvorane.

Špela Istenič

Izza svetniških klopi

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Na marčni seji – o tednu odprtih vrat, črnih odlagališčih in posedajočih se jaških

Janez Smole, LDS, je predlagal, naj bi občina pripravila teden odprtih vrat v stavbi Tržaške 105 (stara sodnija!), da bi si ljudje od blizu ogledali, kaj ponuja stavba, še posebej če tako rekoč nikomur in ničemur ne služi. Zlasti bi bil dobrodošel teden odprtih vrat vsem tistim, ki jih je strah, da bi kdo odpeljal občino iz Dolenjega v Gorenji Logatec.

Župan je pritrdil hudomušni pobudi in dodal, da bi kazalo »odpreti vrata« tudi smetišču Ojstri vrh. O tem, kje do najprimernejše lokacije za občino in upravno enoto, pa bo še kar nekaj razprav.

opozoril na nekatere neurejene dele ceste v Strmico; z nekaj več vzdrževanja, ki tamkajšnji prebivalci laže pričakali dokončno prenovu.

Župan je pojasnil, da je bil izvajalec del na Gorenjski cesti opozorjen na napake, ki motijo občane in promet. Reklamacije bo izvajalec del upošteval. Pri dokončni prenovi ceste v Strmico pa je kar nekaj težav z lastniki zemljišč, prek katerih bi potekala delna razširitev ceste z enostranskim pločnikom. Pričakujejo se ugodni dogovori, in cesta bo že letos prenovljena.

Mitja Osterman, SDS, je opozoril na pojav črnih odlagališč smeti ob cestnih počivališčih in po gozdovih – kljub rednemu odvozu odpadkov. Predlagal je, da bi črna odlagališča počedili v posebni akciji z javnimi deli in s komunalno. Tu bi bilo dovolj dela tudi za komunalnega redarja. Če ne drugače, bo treba tudi s sankcijami za lepši videz našega okolja.

Rafael Cepič, N.Si, se je oglašil s podobno temo kot svetnik pred njim z opozorilom, da so se bili jaški v Rovtah že kmalu po vgraditvi posedli, kar je že več let moteče.

Župan je dejal, da obstaja namera, da se zadevne ceste pregledajo, nakar naj bi se posedki sanirali.

Martin Koren

Župan je z opozorilom soglašal in napovedal aprilsko čistilno akcijo z mladino, lovci, skavti, komunalci... S 1. aprilom pa je že nastavljen komunalni redar za nadzor in tudi za sankcioniranje povzročiteljev nereda.

Mirko Šemrov, SLS, je poročal o nezadovoljstvu prebivalcev ob Gorenjski cesti, ki je bila lepo prenovljena, zdaj pa jih motijo posedajoče se rešetke, ki so bile vgrajene premalo strokovno in so tako tudi prometno nevarne. Še posebej pa je

Soglasno do višjih cen

Tudi na zadnji seji občinskega sveta 22. marca je logaška opozicija prijazno zagotavljala soglasno sprejemanje sklepov

Uspešno poslovanje in obetavni načrti Komunalnega podjetja

Poslovno poročilo Komunalnega podjetja za leto 2004 z bilančnim in nerazporejenim dobičkom slabih 19,5 milijona tolarjev je ob zajetnem pisnem gradivu svetu še dodatno pojasnjeval direktor **Igor Petek**. In skoraj čudno – dejavnosti, ki nas dnevno življenjsko spremljajo, kot je menil župan **Janez Nagode**: oskrba s pitno vodo, odvajanje in čiščenje odpadnih voda, odvoz odpadkov in urejanje odlagališča odpadkov ter pokopališka dejavnost skoraj da niso sprožile omembe vredne debate, pač pa je svet soglasno pritrdil poslovno poročilo.

Nekaj podobnega se je primerilo tudi, ko je direktor Komunalnega podjetja predstavil **načrt poslovanja za leto 2005**. Razen najbolj direktnega opozorila svetnika **Stanislava Brenčiča**, SLS, da bi bilo med investicije skupaj z občino nujno vstaviti vsaj delno posodobitev ceste proti Ojstremu vrhu, je bila komaj še kaka opazka. Tako, denimo, pripomba **Franca Godine**, LDS, k neusklajenim številkam pri kanalizaciji, vprašanje **Vladislava Puca**, N.Si, glede cenovne politike pri dovažanju smeti iz drugih občin... In prav glede sprejemanja odpadkov iz drugih občin je svet pooblastil župana za sklepanje ustreznih pogodb na osnovi cen, ki jih bo župan uskladal z odborom za gospodarstvo.

Za nove cene in nove sejnine

In dalje: da bo Komunalno podjetje še naprej ugodno poslovalo, je direktor Igor Petek predlagal svetu v sprejem »popravljen« cene za komunalne storitve, ki da so tako in tako med najnižjimi v Sloveniji in ne pokrivajo zadovoljivo vseh stroškov, zlasti ne amortizacije in razvojnih infrastrukturnih možnosti. Svet je sledil razlagi in brez obotavljanja enodušno potrdil nove cene. Po 1. maju bodo gospodinjstva in javni zavodi za vodo plačevali 76,42 sit/m³, podjetja in obrt pa 104,52 sit/m³, za odvajanje odplak pa prvi uporabniki 57,61 sit/m³, drugi pa 92,84 sit/m³ (oboje se podraži za 6,59%). Tem podražitvam so se pritaknile še na novo cene za čiščenje odpadnih voda, in sicer: za čiščenje v osrednji ČN bodo gospodinjstva in javni zavodi plačevali

Igor Petek, direktor komunale.

36,44 sit/m³ (glede na uporabljeno vodo), podjetja in obrt pa 58,72 sit/m³, za čiščenje odpadnih voda na malih ČN (teh niti še ni), ki so sestavni del javne kanalizacije, pa bodo prvi plačevali 250 sit/m³, drugi pa 300 sit/m³; za čiščenje grezničnih gošč pa bodo prvi plačevali 2.700 sit/m³, drugi pa 3.000 sit/m³. Za odvajanje odpadnih voda iz malih ČN bodo gospodinjstva in javni zavodi plačevali 180 sit/m³, podjetja in obrt pa 250 sit/m³ (za oboje brez DDV). Cena praznjenja in odvoza grezničnih gošč pa se bo zaračunavala po ceniku, ki ga je potrdil nadzorni svet Komunalnega podjetja. – No, vsi ti poviški cen bodo pripomogli tudi k novim sejinam članom tega nadzornega sveta; po novem bo predsednik prejemal za prisotnost na posamezni seji (bruto) 41.000 tolarjev, član nadzornega odbora pa desetstisoč manj.

Poslej naj bi vsi plačevali prispevek za uporabo stavbnega zemljišča

Na pobudo **Janeza Smoleta**, LDS, je nadzorni odbor ugotavljal, kako je z resničnim obračunavanjem nadomestila za uporabo stavbnega, še posebej zazidalnega zemljišča, saj so krožila sumničenja, da naj bi bilo mnogim »prizaneseno« s plačilom tega nadomestila. Predsednik NO Anton Antičević je med drugim poročal, da je odbor ugotovil usklajenost zadevnega občinskega odloka z Zakonom o stavbnih zemljiščih. Župan pa naj v najkrajšem možnem času poskrbi za ustrezne evidence o nezazidanih stavbnih zemljiščih, ki bodo davčni upravi osnova za izdajo ustreznih odločb. Občinski svet je tudi te sklepe sprejel soglasno.

Začetek priprav strategije prostorskega razvoja in prostorskega reda

Z nedeljenim zadovoljstvom so svetniki sprejeli predlog županovega sklepa o začetku priprave strategije prostorskega razvoja in prostorskega reda (po starem: zazidalnega načrta) občine, kar bo spodbudilo nove investicije, za katere bo moč, če bodo dokumenti dovolj zgodaj pripravljeni, pridobiti tudi sredstva države, če že ne celo Evropske zveze. Pa kljub naglici, se vsaj tako zdi, bo treba z nekaj previdnosti postopati pri pobudah za spremembo namembnosti.

Boris Hodnik, strankam dobrostoječi.

Strankam blagodejni amandma

Na svoj račun pa so prišle politične stranke, ki imajo svoje sedeže v občinskem svetu. Župan je sicer skromno predlagal, naj se po novem iz proračuna prizna stranki za vsak pridobljeni glas na občinskih volitvah po 45,30 sit/mesec. Vendar je svet soglasno pritrdil »amandmaju« Borisa Hodnika, LDS, ki je menil, da je županov predlog preskromen, saj zakon dovoljuje do 120 sit/mesec za pridobljeni glas. Hodnikov predlog se je sukal okrog 90 sit/mesec za pridobljeni glas. In temu ni nihče oporekal. Tako bo proračun po novem nakazoval Novi Sloveniji 107.190 tolarjev na mesec (največ prejetih glasov), Neodvisni listi mladih pa 62.730 tolarjev na mesec (najmanj prejetih glasov).

Če smo med vrsticami dobro razumeli razpravljalce, se lahko naši kulturniki, zlasti pa športniki odslej nadejajo občutnejših sponzorskih volil.

Martin Koren

Za reševanje zdravja in življenj

Na jožefovo je ob prisotnosti številnih občanov, ministra za zdravje dr. Andreja Bručana, predsednika Gospodarske zbornice Jožka Čuka in župana Janeza Nagodeta v priložnostni slovesnosti, v kateri so nastopili učenci osnovne šole »8 talcev« in člani Pihalnega orkestra, predstavila novo reševalno vozilo direktorica Zdravstvenega doma dr. med. Katarina Turk, ki je ob tej priložnosti podčrtala: »Že prvo odločitev za zagon zdravstvene postaje je bila nujna, saj je bil edini možen način za skrajšanje pogosto usodno dolgih odzivnih časov reševalnih ekip, ki so prihajale iz zelo zasedene Reševalne postaje Ljubljana, in za učinkovito reševanje prenekaterega življenja... Novo reševalno vozilo bo omogočilo nadaljevanje našega uspešnega dela.«

Samo lani je ZD Logatec opravil 768 prevozov, od tega kar 284 nujnih intervencij; prevozili pa so 56.477 kilometrov. Dežurni zdravniki so tudi na delu avtoceste posredovali z nujno medicinsko pomočjo v 49 prometnih nezgodah. Ekipa prve pomoči pa je izvedla tudi tri uspešna oživljanja.

Novo reševalno vozilo je vredno 21 milijonov; polovico tega denarja so dobrodelno prispevali občani, podjetniki-obrtniki, podjetja, zavodi ter društva, zlasti pa občina Logatec. Delavci Zdravstvenega doma se vsem iskreno zahvaljujejo za pomoč. Drugo polovico sredstev je zagotovil Zdravstveni dom Logatec. Tako sodobno opremljeno reševalno vozilo nadomešča 10 let starega »reševalca«, ki je prevozil prek 400.000 km, prepeljal pa več kot 5.000 poškodovanih in bolnikov.

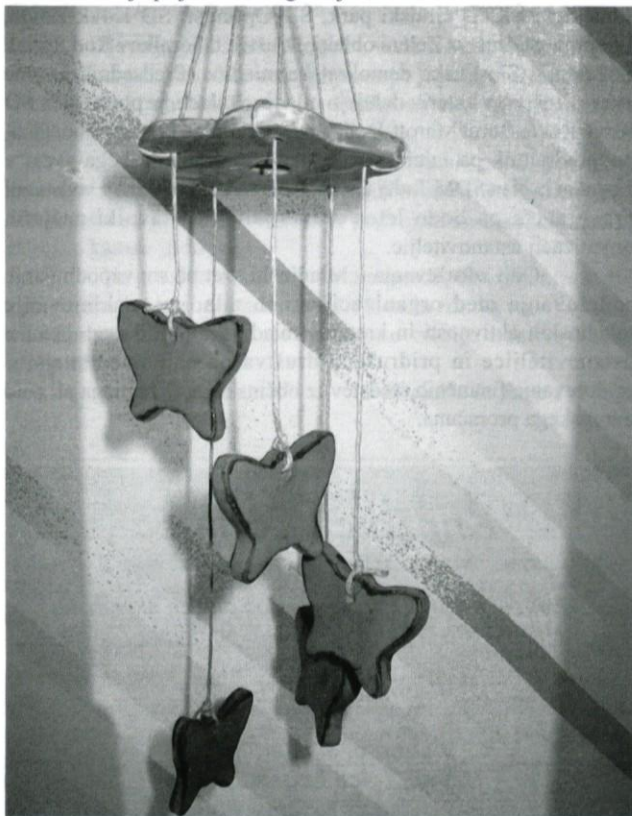
Zbrane je ob predstavitvi novega reševalnega vozila nagovoril dr. Andrej Bručan, minister za zdravje.

»Skrb za našo strokovno rast in skrb za čimboljšo tehnično opremljenost bosta naši prednostni nalogi tudi za naprej. Upamo, da v pomoč in zadovoljstvo vam, drage krajanke in dragi krajanji,« je še dodal Lado Korenč, zdravstveni tehnik-reševalec, v imenu reševalne službe novemu reševalnemu vozilu na pot, kamor ga je pospremil tudi blagoslov domačega župnika Janeza Kompareta.

Marcel Štefančič

Šolske delavnice – še nekoliko drugače

Ravnateljica dolnjelogaške osnovne šole je predlagala staršem »svojih« učencev zanimivo sodelovanje s šolo preko ustvarjalnih delavnic. Za začetek so ponudili izdelovanje gunceljnov iz gline (mobilov) in slikanje na svilo. Za vsako delavnico se je prijavilo okrog dvajset staršev.

Glineni okraski

Tri četrtkove večere so potrebovali, da so izdelali vsak po nekaj izdelkov. Ves material in orodje so dobili v šoli. To pot se niso pogovarjali o problematiki, ki se po navadi premlevala v šoli, ampak so si pomagali pri delu, kramljali o različnih vsakodnevnih stvareh. Zanimivo je, da se delavnice niso udeležile samo mamice; prisotna sta bila tudi dva očka. Delavnico je vzorno vodila Marija Urbas, za kar se ji lepo zahvaljujejo. Najlepše je bilo na zadnjem srečanju, ko so izdelke že dokončali. Enega so pustili v šoli za prodajni bazar, vse ostale pa so smeli odnesti domov.

»Glinena« delavnica je uspela, sedaj bo na vrsti še »svilena«. Če ste pri volji, se lahko pridružite. – Vsekakor si izvirna zamisel delavnic zasluži vso pohvalo.

L. T.

Vas zanima – župan pojasnjuje

Vprašanje županu!

Zanima me, če imate namen urediti avtobusno postajališče v IOC Zapolje, glede na to, da se tam odpirajo nova delovna mesta in je vprašanje aktualno za vse tiste, ki imajo tam zaposlitev oziroma jo bodo še imeli.

Najlepša hvala za vaš odgovor

Romana Kitanovič

Spoštovana gospa Romana!

V tem trenutku še nimamo projektne obdelave za avtobusno postajališče v IOC Zapolje. Ob dograjevanju IOC, ob interesu tamkaj zaposlenih in njihovih delodajalcev ter v dogovoru z Ljubljanskim primestnim potniškim prometom (LPP) ne bo ovir za vzpostavitev zadevnega postajališča.

Lepo pozdravljeni!

Župan Janez Nagode

Praznovanje nova moč za življenjski pogum

*Rože sreče moraš saditi sam.
Phil Bosmans*

Praznik je, ko ljudje proslavljajo medsebojno prijateljstvo, ko mož in žena proslavljata svojo ljubezen, ko proslavljajo veselo snidenje tisti, ki se imajo radi. Praznik je kot oaza na dolgi življenjski poti, ki pretrga enolično vsakdanjost. Tedaj si človek načrta novih moči in življenjskega poguma.

Praznujemo lahko le z ljudmi, ki jih imamo radi. Ni nujno, da je lepo praznovanje tudi drago. Praznik šele tedaj postane zares praznik, ko je vse pristno, prisrčno, preprosto in spontano. Praznik je vedno tam, kjer se zberejo ljudje, ki jih druži prijateljstvo in dobra volja, kadar se med seboj pogovarjajo in igrajo, jedo in pijejo, plešejo in pojejo. Vsakdo prispeva svoj delež, vsakdo se lahko pridruži. In vsakdo se veseli najmanjšega darila, ker čuti, da je izraz ljubezni.

Pomladni dan so 19. marca praznovali v Gasilskem domu na Medvedjem Brdu otroci, njihovi starši in prijatelji iz Literarnega društva Zeleni oblaki ter Kulturnega društva Hotedršica.

A Žakelj

Rovte vendarle do svojega društva upokojencev

Že jeseni 2004 je skupina mlajših upokojencev iz Rovt začela razmišljati o ustanovitvi lastnega društva. Starejši so že bili včlanjeni v logaško Društvo upokojencev; mlajši in novi pa so čakali, kaj se bo zgodilo v Rovtahn. Po zaslugi na zboru izvoljenega predsednika in še nekaterih so stekle osnovne priprave; formiral se je pripravljalni odbor, in petek, 4. marca letos, je bil v prostorih Krajevne skupnosti Rovte že sklican ustanovni občni zbor. Udeležba je bila presenetljivo visoka – po skopem štetju 80 upokojencev. Izvoljeni so bili vsi organi in odbori, kakor to veleva zakon o društvih. Podeljene so bile tudi pristopne izjave in predlagan delovni načrt za leto 2005.

Upokojenci iz Rovt so šli na svoje.

Tako lahko rečemo, da je pripravljalni odbor zadel žebljico na glavico. Pričakovati je, da se bo število članstva še povečalo, saj se bodo v rovtarsko društvo prepisali tudi upokojenci, ki so ta hip še člani logaškega društva.

Ustanovno srečanje je minilo v prijetnem vzdušju in lahko si le želimo še novih prijateljev in uspešnega delovanja.

Ivan Kavčič

Logaška mladina v en glas?

Ustanovljen Mladinski svet lokalne skupnosti Logatec – Velik odziv na majhno povabilo

V februarski številki Logaških je bilo objavljeno »Vabilo mladim«, češ da »že dolgo se v našem kraju ne dogaja dosti za mlade, zato je čas, da združimo moči v okviru Mladinskega sveta lokalne skupnosti...«. Na vabilo se je odzvalo veliko društev, šele na koordinativnem sestanku na valentinovo, 14. februarja, smo lahko spoznali pobudnike za ustanovitev Mladinskega sveta lokalne skupnosti (MSLS) Logatec – logaške predstavnike Slovenske demokratske mladine.

Sestanek, ki ga je vodil Tadej Grom, predstavnik SDM, se je začel v nekoliko jeznem tonu. Veliko predstavnikov društev, ki na območju Logatca delujejo za mladino, je bilo užaljenih zaradi besed, napisanih v javnem vabilu, saj je bilo očitno, da tako število društev ponuja mladim veliko takih in drugačnih aktivnosti in da se na tem področju v našem kraju zadnje čase zares premika na bolje. Na koordinativnem sestanku pa se je izkazalo tudi, da je večino odgovorov v zvezi z mladinskimi lokalnimi sveti poznal podžupan Dušan Černigoj, ki je na logaški občini tudi zadolžen za mladinsko problematiko, medtem ko so bili iniciatorji bolj redkobesedni. Kljub vsemu pa so se mladi udeleženci sestanka na koncu le strinjali, da ideja o povezavi vseh društev, ki pod svojim okriljem združujejo mlade, zares ni slaba in bi z njo imeli več možnosti, da se logaški mladini ponudi še kaj več.

Tako so 1. marca nekatera mladinska društva, iz naše občine, ustanovila MSLS Logatec. Ustanovne skupščine so se udeležili predstavniki Pihalnega orkestra, društva Mladinski center sv. Nikolaja, skavtov, Kluba organiziranih mladinskih aktivnosti, Kluba ljubiteljev glasbe in plesa – Navigator pub, Kluba logaških študentov, ŠKTD Grajski park, ŠD Optimist, ŠD Kovk Rovte, Literarnega društva Zeleni oblaki, Društva tabornikov Rod Srnjak Logatec in Slovenske demokratske mladine. Predsednik krovne zveze društev, v katerih delujejo mladi za mlade, je postal član ŠD Kovk Rovte Borut Marolt-Dodi – pevec skupine Prisluhimo tišini, podpredsednik pa iniciator za ustanovitev mladinskega sveta v Logatcu in član SDM Tadej Grom. Kolegij kot kolektivni vodstveni organ sveta pa bodo letos sestavljali predstavniki naštetih organizacij ustanoviteljic.

Cilji združevanja v Mladinski svet pa so: vzpodbujanje sodelovanja med organizacijami in mladimi, usklajevanje mladinskih aktivnosti in krepitev mladinske politike, za članice ustanoviteljice in pridružena društva pa najpomembnejši – pridobivanje finančnih sredstev iz občinskega, državnega ali celo evropskega proračuna.

as

Knjižnica Logatec

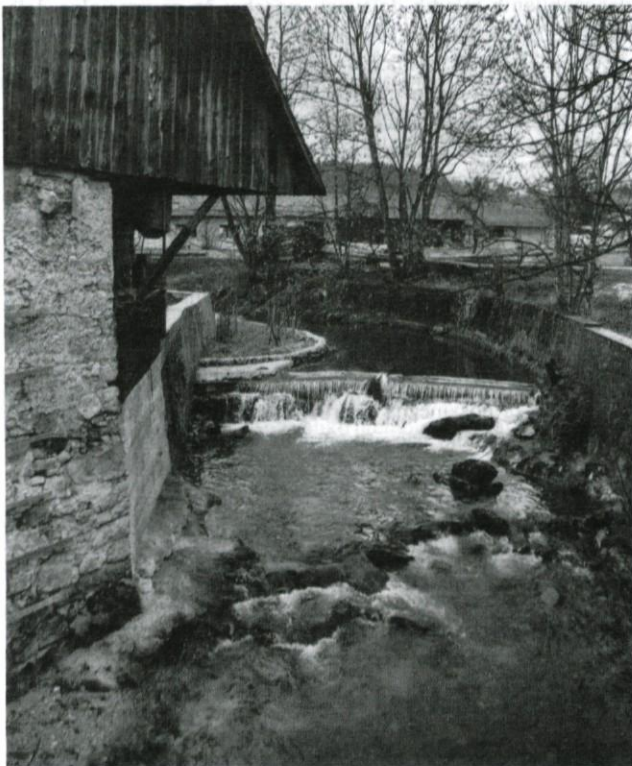
V aprilu bodo razstave knjig ob dnevih slovenske knjige (18. – 22. april 2005) in ob dnevu Zemlje (22. april 2005);
informacije: 01 7541 722

**V soboto, 30. aprila 2005,
bo knjižnica Logatec zaprta.
Hvala za razumevanje!**

Bomo zmogli ohraniti čiste vode?

Ob mednarodnem dnevu voda so javna glasila – zlasti televizija – prikazovali grozovite posnetke ljudi v Afriki, kjer katastrofalno primanjkuje vode, kjer ljudje zaradi okuženosti vode zbolijo za grizo, kolero... in tako množično umirajo.

Tršarjev jez, kot bled spomin.

Seveda, je k sreči v Logatcu vode dovolj; vsaka hiša ima urejen vodovod. Nekoliko manj prijazen pa je pogled na Logaščico, v katero se kljub kanalizaciji in čistilni napravi še vedno izliva preveč odplak.

Kje so časi, ko smo se otroci učili prvih plavalnih zamahov v Trumbi, v Furlanovem, Kavčičevem ali Tršarjevem jezu. Vseposvoda je bilo obilo vode, ki je poganjala vodna kolesa, ta pa mlinske kamne in žage.

Ne gre sicer še biti plat zvona zaradi plitve vode, nekoliko več pa zaradi njene onesnaženosti. Le čista in zdrava voda bo lahko ohranjala zdravo življenje in zdravo okolje nam in našim zanamcem.

Besedilo in foto: Fr. Brus

Začetek aprila še posebej praznično

V soboto, 2. aprila, dan pred farnim žegnanjem, sta POŠ in ŠKD Vrh v podružnični osnovni šoli na Vrhuh Svetih Treh Kraljev pripravila praznovanje mamicam in babicam v zahvalo, vsem prisotnim pa v veselje. Vseh sedemnajst otrok, ki obiskuje šolo na Vrhuh, je pelo in igralo. Pod vodstvom učiteljice Petre Jenko Lukan so za uvod zapeli tri skladbice, pod režijskim očesom učiteljice Jasmine Buh pa so uprizorili Rdečo kapico, ki jo je prav za to priložnost priredila učiteljica sama. Dve skladbici z materinsko vsebino sta zaigrala harmonikar Matej Mlinar in flavtistka Petra Jesenko. Nato so zaigrali še mladostniki Pozdrav počitnicam v režiji Tadeje Oblak. Igra s podeželjsko tematiko izpod peresa Karoline Kolmančič je zbrane v polni dvorani dodobra nasmejala in sprostila. Z lepo vezno besedo je večer sklenila učenka Klara Žust. Po prireditvi so mame in babice dobile cvetočo vijolico. Iz šolske »dvorane« so se vsi zbrani preselili nadstropje niže, kjer so čakale z dobrotami obložene mize. Zanje so poskrbele pridne gospodinje. V prijaznem pomenku so se tako stari in mladi družili še kar nekaj časa.

Pozdrav mamicam.

Kdor je bil dan kasneje, na belo nedeljo, spet na Vrhuh, se mu je morda zazdelo, da se veselje nadaljuje. Res se je, saj je bila nedelja žegnanjska. V cerkvi je bilo nabito polno ljudi; domačinov in romarjev, ki so prav za to priložnost prišli od blizu in daleč; nekateri z avtomobili, veliko pa peš z različnih koncev doline. Po končanem žegnanjskem obredu je pred cerkvijo spet čakal »sladki dobrotni festival« pridnih gospodinj.

Ni kaj, prvi pomladni vikend v aprilu je bil na Vrhuh prazničen in sladek. Da bi jih bilo še kaj – takih prijaznih srečanj, za vse ravno dovolj!

M.G.

Dobremu Informatorju še na boljšo pot

Ravno okrog velike noči je do prebivalcev najvišje ležeče vasi v občini priromal Krajevni informator - glasilo krajevne skupnosti Vrh Svetih Treh Kraljev; izhaja že 17. leto.

Tokratna številka je v znamenju praznovanja lanskih obletnic šolstva. Urednik Rafael Krvinja je popisal dobro polovico glasila s prispevki o proslavah, dogajanjih in načrtih v kraju in njega zaselkih. Sodelavci-vaščani so pisali o zagnanosti gasilcev, o obnovi župnišča, nekaj utrinkov je z romanj in pohodniških potepanj. Je pa kar nekaj fotografij, kritičnih razmišljanj in ne nazadnje, križanka ter popis vremena. Ob branju je čutiti ponos in gostoljubnost vaščanov. Menda je res tako na Vrhuh?

Prav gotovo si krajevno glasilo zasluži večjo naklado, da ga prebere še kak logaški občan, in verjamem, da bi tudi lektor z veseljem pokukal v glasilo in uredil to in ono jezikovno nerodnost... Saj je ena od temeljnih opredelitev časopisa v tem, »da se na najlepši način dokumentira zgodovina, ki bo za vselej ostala zapisana«, kot se je zapisalo odgovornemu uredniku. In končno, bilo bi blagodejno prebrati tudi kak otroški in mladostniški prispevek več, če že beremo, koliko mladeži je v tem kraju.

Vsekakor pa velja izraziti pohvalo vsem sodelavcem za lepo glasilo, ki ga zlepa nima še kaka krajevna skupnost naše občine.

m.

Za manj ovir

Od 21. do 23. aprila bosta v Portorožu dve za obrt in malo podjetništvo pomembni prireditvi: prva – dnevi slovenske obrti, druga – 4. evropski vrh obrti ter malih in srednjih podjetij EUAPME; obe deležni pozornosti malih podjetnikov, četudi bo slednja zvečine odprta le prijavljenim gostom

Dneve slovenske obrti sestavlja več prireditev. Prvi dan bo osrednja pozornost namenjena Forumu obrti in podjetništva, srečanju obrtnikov in podjetnikov ter predstavnikov zbornice z vladnim vrhom. Predstavljene bodo zahteve slovenske obrti 2005. Zvečer bo podelitev priznanja Obrtnik leta 2005. Na programu dnevov obrti sta še dve tematski konferenci: Nova davčna zakonodaja – priložnost ali diskriminacija obrtnikov? ter sporazum Basel II in mala podjetja – priložnost dostopa do financ.

Da se s problematiko, ki tare mikro, mala in srednja podjetja, ne ubadamo samo v Sloveniji, kaže tudi program vrha UEAPME s tremi posveti: načrtovanje prenosa poslovanja, podjetje v težavah ter poslovanje mora postati enostavnejše. Vsi trije posveti so povezani z najbolj žgočo problematiko tudi našega lokalnega poslovnega okolja. Člani logaške zbornice namreč poleg neustrezne davčne zakonodaje kot ovire za hitrejši razvoj navajajo prav neustrezno poslovno okolje, ki zahteva ogromno administriranja, pisanja in spremljanja vsakodnevnih opravil zato, da lahko s papirjem dokažeš, da si nekaj opravil, nadzoroval in pogledal. S to birokracijo se še posebej spopadajo gostinci in živilci. Prevozniki še kar naprej potrebujejo zdaj takšne, zdaj drugačne dovolilnice, ob tem pa jim ne uspe določiti standardnih cen, ki bi omogočale normalno poslovanje. Lesarji so izpostavljeni mnogim ostrim zahtevam zaščite pred požarno ogroženostjo in – skupaj s serviserji

– ukrepom na področju varstva okolja. Kovinarje tare pomanjkanje usposobljenih mladih delavcev, posebej še za specialna dela, denimo, za orodjarstvo, nesorazmerno dragi materiali, po drugi strani cenena delovna sila iz drugih držav. Električarji se srečujejo z nenehno spreminjajočimi se številnimi predpisi, ki jim je težko sproti slediti in usklajevati delo z njimi. Cvetličarji se srečujejo z nelojalno konkurenco, frizerji pa s šušmarstvom, ki je na področju osebnih storitev posebej občutljivo. V gradbeništvu sta najbolj žgoči vprašanji zdravje in varstvo pri delu ter domača delovna sila, ki je praktično ni; večja podjetja si tako pomagajo s tujci, samostojni podjetniki pa takšno vrsto zaposlovanja težje sprejemajo.

Resda, večina zakonskih zahtev velja tako za velika kot za manjša in za najmanjša podjetja. Vendar, kar je večjim podjetjem še obvladljivo, je majhnim podjetnikom težko uresničljivo. Predvsem zaradi tega, ker ti podjetniki nimajo strokovnih služb, ki bi skrbele za posamezna področja dela in poslovanja. Zvečine morajo ti podjetniki pač vse opraviti sami, saj bi jim najemanje strokovnih in svetovalnih služb premočno obremenilo prihodke. Zatorej je tema posveta EUAPME "poslovanje mora postati enostavnejše" usmerjeno k ustvarjanju prijaznejšega poslovnega okolja, poenostavitvi administrativnih postopkov in udejanjanju pristopa "Think small first" – pomisli najprej na majhne.

J. Gostiša

Skrbno k prostorski zasnovi

Vsi pristojni in tisti, ki samo opazujemo dogajanje okoli sebe, bi morali v prihodnje nekaj več pozornosti nameniti razmisleku o načrtni izrabi prostora – še posebno prostorski zasnovi Logatca – Razvoju poselitve, prometa, varstvu naravne in kulturne dediščine bi kazalo nameniti več pozornosti

Dva dogodka, ki zadevata prav te odnose in potrebno svetniško odgovornost sta me vzpodbudila k temu pisanju: najprej zapis Martina Korena »Februarsko gladko in soglasno glasovanje«, nato še zapis istega avtorja »Za več zadovoljstva občanov« (Logaške št. 1-2, februar 2005). Obe dobrodošli informaciji sta poleg bežnih poročil na LEP-u, vsaj meni, vir vpogleda v tovrstno dogajanje v občini. V tej zvezi predlagam, da bi bilo nekaj več – še posebno« prostorskih – gradiv in tudi kopij dokumentov dostopnih v naši lepo urejeni pa obnovljeni knjižnici, namreč v njenih vitrinah, ki so sicer »pod ključem«. Večkratni vpogledi v taka gradiva na občini, pri sicer prijaznih uradnikih, so za njihovo delo moteči pa tudi prostorskih pogojev za tako pregledovanje gradiv na občini ni ravno na pretek. Naj si torej dovolim nekaj konkretnih – osebno obarvanih – mnenj, ki zadevajo oba gladko in soglasno sprejeta amandmaja k Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih.

Najprej amandma k 32. členu, v katerem se je črtalo besedilo, ki bi onemogočalo uporabo pločevinaste kritine. Gladko sprejeti amandma me niti ne čudi, saj naravnost vzpodbuja ljudem privzgojeni gradbeni okus. Tega pa nam je vsilila industrija, ki v preteklih letih še ni bila dovolj razvita in ni sledila novim strokovnim spoznanjem. Po tem ko stroka s težavo uveljavljala rešitve, prilagojene naši tradiciji in odgovorom na vprašanje, katera je najprimernejša barva, struktura, oblika, kateri material... za streho v našem okolju, smo doma z odlokom uzakonili vsem bolj in manj osveščenim okusom prilagojeno pokrivanje naših streh. Pričakujemo lahko, da bomo izgubili še več nekdaj tako lepih

Bo tudi tem lipam namenjena izjemna sečnja? Foto: F. Brus

pogledov na vasi kot celote; pogled s Tabora v Gorenjem Logatcu nas na to še opozarja. – Če še ni v sprejetih odlokih določeno, bo vendarle treba natančneje opredeliti, kakšno pločevino bomo dovolili vgraditi v našo notranjsko-logaško pokrajino. Prepričan sem, da je še posebno za vaška naselja »pločevina kar tako« tujek in ga sodobna načrtna gradnja, kot je prenova vasi, zavrača; ne zavračajo pa ga vsi uporabniki, zlasti ne industrija. Na vsak način bi morali tak amandma nadgraditi s podrobnejšimi določbami, kaj tak odlok dovoljuje, česa ne in kje ne.

Bolj vprašljiv in po osebnem prepričanju kar nesprejemljiv je amandma k 36. členu. Ta predlaga naj se pri urejanju javnih površin in prometnih ureditvah **dopusti izjemna odstranitev varovanih dreves**. V poročilu Martina Korena (Logaške št. 1-2, 2005, str. 5) je zapisana tudi ugotovitev, da je razprava opozorila na dvojne zadreg, ki bi lahko ovirali sproščenejši razvoj naselij. Obe zadregi pa je občinski svet odpravil s soglasnim sprejetjem amandmajev. Kaj res? V to pa res ne verjamem.

V Logatcu smo skozi ves povojni čas marsikaj tudi po nepotrebnem porušili, pa se od vsega tega nismo prav veliko naučili in ne pridobili. Na kratkoročno naravnanih učinkih in na podlagi ozko opredeljenih interesov smo po vojni odstranili kopališče, lepo razraščene kostanje med današnjo stavbo KZ in Tuševim parkiriščem, lipo pred Škrljem (s kapelico), kostanje pred železniško postajo pred »Krištofom«, najstarejšo lipo ob Stari cesti na Mandrgah, lipo v Hotedrščici, več starih hrušk, namesto da bi jih obrezali; prezrli smo posek v Kališah pod Tončkovim domom, posekali lepo razrasle ekološke otoke sredi Polja in še kje...

Logika soglasnega sprejemanja takih odločitev bo omogočala še naprej kaj podobnega vselej, ko bo kako drevo komu v napoto in bo ta in ta dovolj prepričljiv. Namreč, kriterij za to, kaj bomo razumeli za dovoljeno izjemno odstranitev, bomo pač prepustili »občutkom« bolj ali manj osveščenih. Vse to je toliko bolj vprašljivo, ker v naši občini ni z odlokom zaščitene dreves, razen prav malo drugega; je pa veliko predlogov. In kaj bosta počela stroka ter javnost pri teh odločitvah?

Pričakujem, da bomo v prihodnje vendar začeli celoviteje presojeti, kaj je vredno ohraniti zanamcem. Morda se bomo vprašali, kako vzdrževati kapelico, ki je spomenik padlim v prvi svetovni vojni, ali morda, kako celostno obnoviti spomenik talcem, ki smo ga z izgradnjo »ledenega gradu« do skrajnosti razvrednotili.

Ob vsem tem pa ne morem mimo dejstva, da je tak, čeprav soglasno sprejet amandma, ki zadeva izjemno odstranitev dreves,

pisan tudi »na kožo« primeru, ki zadeva nedorečeno izgradnjo krožišča pri Mercatorju na Tržaški cesti sredi Logaškega polja. Za to pa je potrebna sečnja. Vendar tak poseg »še« ni sprejemljiv, tudi ne na podlagi pravkar sprejetih PUP-ov, ker bo treba skladno z državnim zakonom prej pridobiti strokovno in upravno mnenje višjih ravni odločanja. Lipov drevored je namreč ena redkih dobrin, ki je v občini z republiški odlokom potrjen kot spomenik naravne dediščine in zato o posegih vanj najprej razpravlja pristojni republiški upravni organ.

Spoštovani vsi, ki odgovorno razmišljate o posegih v naš prostor, razmišljajte tudi o celoviti prometni strategiji na Logaškem, tudi o obvoznicah. Ena takih, na primer, bi lahko povezovala IOC Zapolje z Rovtarsko cesto in Lipjem, od tam pa za Kotlicam na Blekovske gmajne in na žibrsko cesto pa tudi prek Rovt v Poljansko dolino. Tudi povezava s Keltiko je še odprta. Trase teh in podobnih povezav bi morali spoznati, preden se odločamo o novih krožiščih, kjer koli že bodo.

Verjamem, da bodo prihodnje odločitve temeljile tudi na predhodno dorečenih odgovorih, ki bodo nakazovali celovito poselitveno in prometno politiko pa hkrati tudi konceptualno zasnovi urbane rasti jedra samega Logatca ter vseh krajev od Kalc do IOC Zapolje, vključno z dorečenostjo odgovora na vprašanje, kako se bo ta, pretirano razrasla IOC Zapolje, povezovala z zunanjim svetom. Vsaj upamo lahko, da ne preko Logatca, kot to nakazuje trend graditve nekaterih že zastavljenih prometnih tras.

Naj še spomnim, da je obravnava »Programske zasnove središča Dolenjega Logatca« (ki jo bo treba dopolniti) že tekla na pobudo predsednika KS Berta Menarda in da je na 33. seji občinskega sveta 10. februarja letos bila dana že v razpravo problematika ureditve mestnega jedra. Župan Janez Nagode je tako razpravo načelno tudi podprl z besedami, »da bomo dobili s takim pristopom rešitev, ki bo kvalitetnejša in primerna kraju in času«.

Želim le, da bi zamisel, ki zadeva ves kraj, tudi zaživel.

Pavel Mihevc

Dodobra spremenjeno obličje Zapolja

Nekdanje vrtačaste gmajne Zapolja dobivajo povsem drugačno, vse bolj prepoznavno industrijsko podobo – Nekaj velikih zgradb je pretežno že dokončanih, med njimi gostinsko turistično poslopje

Prav o tem smo se pogovarjali z direktorjem podjetja TGM Žakelj, d.o.o. Rajkom Žakljem. Seveda, nas je predvsem zanimalo, kaj vse je umeščeno v objekt. Zvedeli smo, da marsikaj.

V kleti bazen, whirlpool, 3 finske in 2 turški savni, Kneippova pot (zaporedje tople-hladno), hladni bazen, vinska klet in točilnica pijač (bife). V pritličju restavracija z do 200 sedeži, večnamenska dvorana, samo nekaj manjša od večnamenske športne dvorane pri dolnjelogaški osnovni šoli, recepcija in turistični informacijski center (TIC). V prvem nadstropju pa prostori za fitness, predavalnica in osem apartmajev, v drugem nadstropju pa 72 ležišč v večposteljnih sobah (kot youth hostel). Ob objektu sta dve teniški igrišči, ki bosta pozimi spremenjeni v drsališče, in veliko število parkirnih mest.

Ker je poslopje zunaj naselja, pa vendar ob glavni cesti, menda ne bo moteče, če bodo pozno v večer loputala vrata avtomobilov odhajajočih gostov, kar je v naseljih sicer upoštevanja vredna in resna motnja. Zagotovljena je že prvovrstna kuhinja, vrhunska strežba, omogočene so raznovrstne prireditve, družabna srečanja večjih razsežnosti.

V coni pa oživljajo tudi nekatere druge zgradbe. Ob uvozu v IOC je prejšnji mesec vrata odprla trgovina Obnova Top dom. Na zunaj je dokončana osrednja zgradba skladiščnega terminala Intereurope. Vrata so že odprli v podjetju CMC Ekocon, pa Vialit asfalt, Termoflor - Termoton, Krovstvo Boštjan Miklavčič, s.p. V

Gostinsvu in rekreaciji namenjeno poslopje.

Foto: F. Brus

coni je tudi dirkališče za paralelni rally cross (tekma tudi v aprilu). Dogovorjena ali začeta je že gradnja še nekaterih večjih objektov. Vsem, ki so že in ki še bodo začeli tod delati in opravljati storitve, želimo uspeha.

J.G.

Čebelarji z novim (starim) vodstvom

Konec februarja se je na občnem zboru v gostišču pri Baronu zbrala kaka polovica od 97 članov Čebelarkega društva (ČD) Logatec. Uvodoma je o strategiji razvoja slovenskega čebelarstva v obdobju 2005-2010 spregovoril Marjan Papež. Pregledali so lansko delovanje društva in izvedli volitve. Predsedniško nalogo so »podaljšali« dosedanemu predsedniku Antonu Žaklju, prav tako so ravnali z mandatom upravnega odbora.

Predsednik ČD Logatec Anton Žakelj je pozdravil prisotne in predal besedo Marjanu Papežu, članu Slovenskega akademkega čebelarkega društva (SAČD), ki je v predstavitvi strategije razvoja slovenskega čebelarstva naštel celo vrsto težav, ki jih imajo čebelarji, in predloge za izboljšanje razmer. V razpravi so ugotovili, da je nujno urediti status čebelarjev, njihovo enakopravnost v okviru kmetijskih dejavnosti, izboljšati zdravstveno varstvo čebel in zagotoviti svetovalno službo za čebelarje. Menili so še, da je premalo poudarjena družbena korist čebelarstva z opravevanjem rastlin.

V nadaljevanju je Anton Žakelj spregovoril o članstvu in pomembnejših lanskikh dogodkih. V društvu je včlanjenih 97 čebelarjev, od teh je 80 članov tudi ČZS, 17 pa samo članov društva. Lani sta umrla člana Franc Petrovič in Anton Debevc, v društvo pa se je vpisalo sedem novih članov. Nadalje je predstavil popis čebelarstev in pašni red. Na Logaškem je bila kljub nekaterim nejasnostim in težavam naloga izvedena zelo uspešno, tudi zaradi prizadevnosti poverjenikov in nekaterih drugih članov. Kot zanimivost je omenil, da je ob optimalnem medenju izkoriščenost logaškega območja le 5,3%.

Od lanskikh dogodkov je omenil še nakup in razdelitev sladkorja, udeležbo članov na slovenskem čebelarke

prazniku – ob posvetitvi kapele Petra Pavla Glavarja na Lanšprežu na Dolenjskem; navedel pa je tudi postopke za pridobivanje neposrednih plačil za čebelje družine, ki pa so bili zaman kljub trudu in stroškom. Logaški čebelarji so bili prisotni tudi na protestnem shodu čebelarjev v Ljubljani; posledica shoda je bil tudi pogovor o čebelarstvu na logaški lokalni televiziji.

Na novo izvoljeni upravni in nadzorni odbor

Anton Žakelj, predsednik, Miro Leskovec, tajnik, in člani Matija Facija, Peter Fortuna, Franc Grum, Rafael Cepič, Franc Pivk, Pavel Rupnik, Janez Slabe, Janez Tomazin in Boštjan Verdinček. Predsednik NO je Jože Marinč, član pa Franc Pivk.

V krajši razpravi so se čebelarji zahvalili predsedniku za opravljeno delo pri popisu čebelarjev in pašnem redu, okoli katerega pa je še vedno nekaj odprtih vprašanj. Kakovostna in odgovorna določitev stojišč je izvedljiva le na območjih, s katerimi upravlja gozdno gospodarstvo, zasebne lastnike pa je skoraj nemogoče osebno obiskati, še teže pa pregovoriti in prepričati za posege v njihovo lastnino (ureditev stojišča). – Glede zdravstvenega varstva čebel so razpravljali

Mladi logaški čebelar ogreba roj.

o izvedbi sočasne zdravljenja na celotnem območju ČD Logatec, saj bi le tak način pripomogel k učinkovitejši obrambi proti varoi.

Potem ko so se zahvalili blagajničarki Lukančičevi za odgovorno in vzorno opravljeno delo, so sledile volitve, nato pa je Tone Žakelj nakazal naloge za leto – med drugimi: skrb za zdravje čebel in čebeljih pridelkov, ureditev obdavčitve, izplačilo subvencij, ureditev pašnega reda in praznovanje obletnice društva.

Miro Leskovec in Marjan Papež

K razpravi o razvojnih možnostih ...

Omizju in razpravi o krajevnih razvojnih možnostih sem prisluhnil ob gledanju oddaje na LEP-u, nekaj pa sem prebral v februarskih »Logaških« v članku »Za več zadovoljstva občanov«

Razprava je po starem vzorcu javnih razprav nakazala številne konkretne razvojne probleme in mnenja posameznih avtoritativnih posameznikov iz logaškega javnega življenja. Veliko mnenj pa še vedno ostaja nepoznanih. Zdi se, da je tudi taka pot k spoznavanju razvojnih problemov kraja prava. Pričakoval pa sem tudi razmislek o celoviteje naravnanih razvojnih problemih kraja. Tem bi laže sledila razprava o številnih za kraj sicer pomembnih, pa vendar prepodrobnih razmislekov, ki so prevladovali na razpravi.

Vprašujem se, ali se ni treba tudi pred razgovorom o lokaciji za posamezno stavbo, npr., za upravno enoto, občinsko upravo, za osnovno šolo, zdravstveni dom... dogovoriti o dolgoročnih planskih okvirih, ki naj usmerjajo razvoj kraja in urbano strukturo, sploh zasnovo naselja kot celote. Tudi odgovori

na vprašanje, kakšne bodo morebitne regionalne pomembne funkcije in razvojne ambicije kraja, še niso dorečeni. Vse prepogosto iščemo odgovore na taka vprašanja, ki jih morajo ponuditi najprej strokovne službe. Vsaj predlogi morajo biti v naprej pripravljeni in strokovne utemeljitve za posamezne rešitve, o teh naj bi potem tekla razprava.

Lep primer ne dovolj strokovno utemeljenega in premalo domišljenega iskanja odgovora se mi postavlja ob vprašanju, ki se je odpiralo tudi na tej razpravi: Kje in zakaj graditi v Logatcu novo krožišče na polju pri Mercatorju in zato posegati v Lipov drevored. Ob tej »lokacijski« razpravi se odpirajo mnoga nedorečena vprašanja. Razloge za ali proti predlagani gradnji bo treba še strokovno celovito preveriti. Razprave o takem poseganju v prostor ne smemo in ne moremo graditi samo na podlagi mnenj posameznih

skupin in brez predhodno jasno opredeljene in, seveda, na ravni občine sprejete prometne strategije, ki bi morala biti sestavni del celovite prostorske zasnove kraja in širšega prostora.

Prav zanimiva so bila zato v razpravi izražena mnenja, češ da bomo razlike v pogledih na konkretno rešitev krožišča že rešili. Ton posameznih razprav na to temo, da slutiti; še nismo pripravljeni na razreševanje in usklajevanje vseh stališč in še manj smo pripravljeni upoštevati vse poglede, tudi tiste, ki prihajajo s strani, npr., »civilne iniciative«. Nesprejemljivo je zato zavračanje drugačnih pobud z besedami, »da obstajajo tam pri eni« – ki imajo pač nekoliko drugačen pogled, bi še dodal, ker sem eden izmed takih.

Sedaj pa še h konkretnim pomislekom, ki jih bo celovita prometna zasnova morala doreči. V prihodnjih nekaj letih se bo treba v Logatcu prav gotovo lotiti gradnje obvoznic. V to spoznanje so prepričani vsi, še posebno tisti, ki živijo ob Tržaški, in tisti, ki jo samo dnevno prečkamo. Prometa, ki ga lahko pričakujemo po celoviti prenovi Keltike, in prometa, ki ga bo generirala IOC Zapolje, ne bi smeli načrtovano ali nepripravljeni spustiti skozi Logatec. Za to bo nujen okviro že zasnovan obvoz: IOC – za KLI-jem na priključno cesto in AC.

Tudi obvoznica pod Strmico proti Rovtam in v Poljansko dolino je smiselna. Tam naj bi potem, ko bo izgrajen obvoz, po prvotnih predlogih razmišljali tudi o regionalni gasilski postaji in še čem. Vse to in zastavljena širitev IOC preko sedanje regionalne ceste pod Strmico že danes utemeljuje premaknitev krožišča v Zapolje.

Ali res ne bi bilo krožišče z rovtarsko obvoznico ob robu polja smiselnejše?
Foto: F. Brus

Ne nazadnje bi potek obvoza ob podaljšku ceste pri Mercatorju na Rovtarsko cesto močno poslabšala še tako nastalo ozko grlo ob vstopu Rovtarske ceste v kraj sam; sicer pa tudi novelirana in sprejeta prostorska dokumentacija tega ne predvideva.

Z upočasnitvijo prometa na Tržaški bi začasno še lahko obvladovali prometni vrvež v križišču pri »Kramarju«, dokler ne bo ponujena celovita prometna rešitev. Pripravo le-te je gospod župan Janez Nagode tudi že nakazal in je po osebnem prepričanju pravilno izbrana pot za dolgoročno rešitev prostorsko lokacijskih težav v kraju ter pogoj za pripravo tako dolgo odlašane načrtnega pristopa k celovito zasnovani izgradnji središča Gorenjega in Dolenjega Logatca.

Pavle Mihevc

Kulturni razgledi

Splet poetične ubeseditve in zrelega, na trenutke vrhunskega petja

S poetično preprostostjo in vablivo, gladko tekočo besedo je Branka Novak prepletala koncertni program dveh zrelih pevskih skupin na večer prve nedelje v aprilu v prepolni čevčanski cerkvi - Logaški oktet je gostil ženski nonet Vitra iz Ribnice

Domačini so pod umetniškim vodstvom Lovra Groma dokazali svojo odločenost – znova stopiti v vrste najboljših oktetov na Slovenskem. Dokajšnja intonančna zanesljivost, izvedbena disciplina in uravnoteženost glasov se je lepo izpričevala v obeh delih njihovega nastopa. Posebej bi omenil Gounodovo O, salutaris hostia, Volaričevo Oj, Rožmarin in Leskovarjevo priredbo pesmi Zabučale gore z božajočim solom Romana Medena (ki bi mu oktet

lahko dovolil več slišnosti). Za Logaški oktet je bil ta koncert – tako je bilo slutiti – referenčnega pomena za počasi snujočo se ameriško turnejo.

Gostje so hvaležnemu poslušalstvu natresle polna prgišča pevske blagolastnosti, plemenite zvočnosti in lepo oblikovanih glasov. Jasna dikcija, glasovna uravnoteženost in pevsko veselje, ki ga je tako malokdaj videti na obrazih sicer visoko usposobljenih pevk ali pevcev, je ob razkošnih kostumih dajal njihovem nastopu še posebno draž. Začetnih intonančnih senc je bilo ravno toliko, da so poudarjale jasnino skladb, v katerih jih ni bilo. Obe solistki, Ksenija Abramovič in Metka Lesar, sta prav mojstrsko odpeli – prva Gounodovo Ave Mario v Leskovarjevi priredbi, druga Leharjevo Viljino pesem; pa tudi še solistične vložke v treh drugih skladbah. Posebej so pevke, ki so pele pod dirigentskim vodstvom Bernarda Kogovšek, navdušile s skladbo Gorenjska dekleta, ki jo je redko slišati na koncertnih odrih.

Ob koncu smo lahko prisluhnili odličnemu skupnemu prepevanju. Devovo priredbo koroške Stoji hartelc zagrajen z lepim solom Andreja Groma je vodil Lovro Grom, Simonitijsvo uglasbitev Cankarjeve pesmi Pod jasnim soncem pa je Bernarda Kogovšek.

Po koncertu smo pred cerkvijo še malo postali v prijaznem pomenku ob izvrstni pehtranovki in špehovki iz pečice Škrlejeve mame.

Janez Gostiša

Družno sta oktet in nonet izpela izjemno prijetno koncertno kodo.

Med številnimi odličji

Pomlad obdarila Glasbeno šolo z radostmi tekmovalnih uspehov učencev na prenekaterih tekmovanjih

V soboto, 12. februarja, je v dvorani Glasbene šole Logatec potekalo 8. državno tekmovanje slovenskih citrarjev v disciplini komorne skupine v organizaciji Citrarskega društva Slovenije in domače Glasbene šole, od koder so se tekmovanja udeležile štiri komorne skupine: duo Polona Lazar – citre in Eva Petkovšek – prečna flavta zlato priznanje; mentorici Kornelija Lovko in Režeka Hren. Zlato priznanje je prejel še kvartet citer: Anja Krmavnar, Ana Pišljar, Mirjam Treven in Barbara Župančič. Srebrno priznanje je prejel trio citer: Urša Matjašec, Laura Menard in Maruša Pišljar, bronasto priznanje pa je bilo podeljeno duetu: Ana Murn in Maša Urbančič; mentorica vseh treh komornih skupin Kornelija Lovko.

Zlata rogistka - Patricija Albreht.

Med 14. in 17. februarjem pa je po različnih krajih Slovenije potekalo 8. regijsko tekmovanje. Učenci naše glasbene šole so nastopili v regiji okolice Ljubljane in Zasavja in Primorske. Zlato priznanje je prejela rogistka Patricija Albreht; mentor Edvard Bizjak, tolkalist Jure Maček; mentor Matjaž Albreht ter trobentar Jernej Gantar in tubist Domen Gantar, ki ju poučuje Roman Gačnik. Srebrno priznanje je prejel tolkalist Domen Brus, bronasto priznanje pa klavirski duo: Rok Igličar in Janja Nagode; mentor Primož Malavašič.

Pravila regijskega tekmovanja dovoljujejo nastop na državnem tekmovanju vsem, ki so na regijskem tekmovanju prejeli zlato priznanje. Tako so se kar štirje učenci logaške glasbene šole uvrstili na 34. tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije 17. do 20. marca v Ljubljani in Mariboru. Od tam so se vrnili: rogistka Patricija Albreht z zlato plaketo in tretjo nagrado, trobentar Jernej Gantar in tubist Domen Gantar pa z bronasto plaketo.

Sredi marca sta uspešno opravila sprejemni izpit iz izbranega instrumenta in teoretskega znanja o glasbi na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani pianistka Janja Nagode in klarinetist Fran Horzelenberg; mentorja Klemen Golner in Marjan Grdadolnik.

Uspehi so zagotovo odsev kvalitetnega pedagoškega dela učiteljev logaške glasbene šole in dobrega sodelovanja med kulturnimi institucijami in društvu, kjer velja še posebej omeniti Pihalni orkester in občino, ki kot ustanoviteljica Glasbene šole omogoča ustrezne gnotne pogoje za njeno kvalitetno delovanje.

Z zglednim sodelovanjem bodo kljub velikim prostorskim stiskam, ki čedalje bolj pestijo logaško glasbeno šolo, naslednje pomladi lahko še glasbeno bogatejše – za Glasbeno šolo, za logaško občino in za širše slovensko kulturno ozračje.

Primož Malavašič,

Pomladna

*Ob 21. marcu, svetovnem dnevu poezije,
vam Literarno društvo Zeleni oblaki
namenja tale pomladni pozdrav
Andreja Žigona.*

*V nedeljo dopoldan
pohajam po stezi navzgor
ob zelenem potoku.*

*K ušesu
prisonim njegovo zapestje;
ribe
so drzne in smeje;
njihove luske
so radostne solze,
njihovi hrbti
so ritem črnega jazza.*

Poldne zvoni.

*Brstje
pozvanja s polnimi nedri ...*

Napovednik prireditev

Četrtek, 21. aprila, ob 19. uri v Dvorani glasbene šole Logatec

14. NASTOP UČENCEV GLASBENE ŠOLE LOGATEC

Org. in info: Glasbena šola Logatec,
tel.: 031 625 577 (Primož Malavašič)

Četrtek, 21. aprila, ob 20.00 v Narodnem domu

»VELIKAŠKA NOROST«, repriza veseligre Novega odra iz Logatca

Org. in info: Gledališka skupina Novi oder,
tel.: 040 304 527 (Irma Krivec)

Petek, 22. aprila, ob 18. uri v avli šole Tabor

»VSE NAŠE PRAVLJICE«, koncert OPZ OŠ Tabor Logatec s sodelovanjem šolske literarne in likovne dejavnosti.

Org. in info: OŠ Tabor in KD Tabor, tel.: 01 7590 850 (Zdravko Novak)

Petek, 22. aprila, ob 18. uri v Dvorani POŠ Laze

»POZDRAV POMLADI«, nastop učencev POŠ Laze

Org. in info: POŠ Laze, tel.: 01 7544 880 (Bojana Pivk)

Sobota, 23. aprila, od 8. do 13. ure na trgu pred cerkvijo sv.

Nikolaja v Dol. Logatcu

CVETLIČNA TRŽNICA s pestro ponudbo balkonskega cvetja in grmovnic

Org. in info: Društvo prijateljev otrok in mladine,
tel.: 01 7509 194 (Ivica Podjed)

Ponedeljek, 25. aprila, ob 19. uri v Dvorani Glasbene šole Logatec

RECITAL, Miha Hafner-rog, Božena Hrup-klavir

Org. in info: Glasbena šola Logatec,
tel.: 031 625 577 (Primož Malavašič)

V programu lahko pride do sprememb. Prosimo za razumevanje.

Podatke zbrala:

*Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec,
tel.: 01 7590 608.*

Pomladno druženje v pesmi

Bil je pravi pomladanski večer v logaškem Narodnem domu, na tisto soboto, 2. aprila, ki je ne bomo dolgo pozabili še iz nekega drugega vzroka: prav ta večer je stopil v zgodovinski spomin eden velikih mož moderne dobe, papež Janez Pavel II; – v dvorani še nismo vedeli, da se bo preselil v večnost prav takrat, ko so se utrjevala prijateljstva med nastopajočimi in se sklepala nova znanstva

Obrtniškemu mešanemu pevskega zboru »Notranjska« so namreč vrnil obisk člani Mešanega zbora Tituli Cantores iz drobne občine Teolo pri Padovi v Italiji, kjer so pred kratkim zvezmi, ki so se stcale iz osebnih stikov, Notranjci pokazali, kako pojemo pri nas. Pevovodja **Janez Gostiša**, se zdi, še vedno rad dirigira takrat, ko se pevci odzivajo s srcem in posluhom. Res, pevci »Notranjske« so bili vrh večera že na samem začetku.

Vesna Guštin je strumno stopila pred Moško pevsko skupino **Kraški dom** iz Repentabra in čeprav je bilo po koncertu slišati, da zbor ni bil polnoštevilen, je bilo lepo slišati, kako naši zamejci gojijo slovensko pesem, od hudomušne do domovinske. Sedem let že prepevajo skupaj in gostujejo po Italiji, Avstriji in v matični domovini, povsod pa prinašajo slovensko in še posebej kraško in tržaško slovensko pesem. In Repenci so bili nekaka nacionalna povezava med Notranjci in Padovanci, ki so nastopili kot zadnji in z najobširnejšim sporedom.

Mešanemu zboru **Tituli Cantores** gre predvsem verjeti, da se ob petju zabavajo in to veselje posredujejo tudi drugim. Dirigentka **Luisa Benato** je priredila kar 7 skladb in se pod himno podpisala tudi kot avtorica. Zbor je bil pred 4 leti ustanovljen z namenom, da oživi ljudsko petje, ki ga Italijani v Beneški pokrajini poznajo že stoletja. Zbor prepeva v širši okolici Padove, pot pa jih je zanesla tudi dlje, celo do Logatca.

Večer je hudomušno in z obilico improvizatorskega duha povezoval **Igor Malalan**, ki je dvojezično zabaval tako pevce na odru, kot nas, poslušalce, v dvorani. Tudi obiskovalci smo zapeli, tako da treme ni bilo več. S prevodom je pomagal tudi takrat, ko je, na primer, predstavnik občine Teolo izročil darila kot zahvalo za povabilo ali ko so si nastopajoči izmenjali darila v spomin na pomladni pevski večer. Tudi logaška občina se je v podobi župana in domače kulture »odrezala« in izročila darila v spomin na srečanje, ki morda lahko preraste v kaj takega, kot vztraja med Logatcem in Repentabrom že celo vrsto let. Pa čeprav smo si različni v jeziku (in držanju rok v žepih na odru), se v pesmi kaj hitro razumemo in celo prepoznamo. Zato je bil ta aprilski večer lepo pomladno druženje.

Še kdaj.

Kras

»Notranjska« pod natančno roko Janeza Gostiše.

Foto: P. Sark

Kraški dom z zborovodjo Vesno Guštin.

Foto: P. Sark

Tituli Cantores iz Teola (Italija) in dirigentka Luisa Benato.

Foto: P. Sark

Prenovljeni župnijski svet

Župnik Janez Kompare.

V župniji svetega Nikolaja v Dolenjem Logatcu so marca letos oblikovali nov župnijski pastoralni svet. V svet, ki ga sestavlja 25 članov, je bilo izvoljenih deset: Uroš Celarc, Vinko Černe, Franc Čuk, Andreja Erker, Marko Gantar, Zinka Gostiša, Valter Hajdenkumer, Franc Kavčič, Justi Kogovšek in Pavel Mihevc. Posamične skupine zastopa v svetu 11 predstavnikov: Igor Cergoj za zakonce, Janez Grom za gospodarske zadeve, Sandra Humar za skavte,

Tadeja Istenič za domske zadeve, Franc Klavžar za invalide, Tilen Kranjc za mladino, Jožica Maček za vrtec, Drago Malavašič za neokatehumenat, Karolina Medvešček za pevce, Nataša Perko za karitas in Marija Urbas za katehete. Troje članov je iz svoje diskrecije imenoval župnik: Metodo Gradišek, Jana Mihevc in Marto Nartnik. Župnik, ki je član sveta po službeni dolžnosti, tudi predseduje svetu; za tajnika, ki po svoji funkciji tudi vodi seje sveta, pa je bil izvoljen Valter Hajdenkumer.

»Letos je bil tako četrtič oblikovan župnijski pastoralni svet, ki v pokoncilskem času povezuje vse večje število laikov v skrbi za življenje Cerkve tudi v naši župniji,« je dejal župnik Janez Kompare, navdušen nad pripravljenostjo župljanov za spopad z nenehnimi plemenitimi izzivi Cerkve. **MAŠ**

Moli za mamo!

Ob materinskem dnevu, ko po vrtcih, šolah in vaških skupnostih otroci pripravljajo prijetne proslave za svoje mame, jim podarjajo šopke cvetja in voščilnice, ki so jih sami naredili, sem se v mislih povrnil v svoje otroštvo, v daljno leto 1952. Navček v zvoniku cerkve svetega Nikolaja se je dvakrat oglasil pokojniku v slovo, ostali zvonovi so več kot en dan žalostno peli v slovo mami desetletnega fantiča – moji mami.

Iz idrijske bolnišnice, kjer je bila mama že skoraj tri mesece na zdravljenju, so sporočili, da je mama umrla. Doma so postavljali »pare« (mrliški oder), pri cerkovniku pa naročili zvonjenje; oče pa se je odpravil v bolnišnico, da bi poskrbel za prevoz umrle mame.

Zvečer sem gledal v zvezde in razmišljal, kdo ve, kje je duša moje mame, in kako gleda name. Ko sem ob šestih šel ministrirat k jutranji maši, mi je domači župnik Jože Pogorelec dejal: »Franci, le moli za mamino dušo.« Med mašo sem se zazrl v angele in svetnike ter Miklavževo podobo na oltarju in zatopljeno molil, da sem pozabil zvoniti k povzdigovanju.

Domov grede od maše, kar nisem mogel verjeti, da ne bom več videl svoje mame. Nekaj pred poldnevom je nekdo prinesel očetovo sporočilo, napisano s tintnim svinčnikom (v tistih časih zelo uporabno pisalo), z okorno kovaško pisavo: »Jaz, ata Jože... sporočam, da naša mama ni umrla, je težko bolna, vendar še živa...«

To pismo še vedno skrbno hranim. Primerilo se je, kakor ljudje pravijo: Komur je že zvonilo, še dolgo živi. In res je mati še dolgo živela, celih štirideset let; dočkala jih je 80.

Kot zrel mož premišljujem, le kaj in kako bi bilo z menoj, ko bi mama takrat zares umrla. Popolnoma razumem, zakaj so Cankar in drugi mojstri slovenske besede v svojih delih postavljali materam večne spomenike; vsaka mati si to zasluži.

Franc Brus

„Zrl sem v vse angele in svetnike...“

Foto: F. Brus

Keramična delavnica, vaški muzej in galerija

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij
ter umetniških del likovnikov iz Kamnika
po dogovoru.

Informacije: KŠD Laze,
Nataša Prestor,
tel.: 01 7544 803 in 031 380 398

Delavnice za cvetlično tržnico

Delavnice bodo vse ponedeljke in četrteke v aprilu od
16.30 do 18. ure v sejni sobi na Notranjski 14 v Logatcu.

Informacije: Društvo prijateljev otrok in mladine,
tel.: 01 7509 194 (Ivica Podjed)

Vse bolj uspešni smučarski skakalci

Ko je pred dobrim desetletjem SSK Logatec ponovno začel z delovanjem, je premogel le pet tekmovalcev. Smučarsko skakalni šport je v zimskem obdobju odvisen od snega. Logatčani smo se že navadili, da zime niso več, kar so bile. Trenerji SSK Logatec so zato v decembru organizirali priprave za starejše tekmovalce v Zakopanah, nato pa so se z vsemi tekmovalci pripravljali v Žireh, kjer so skakalnice uredili z umetnim snegom.

O umetnem zasneževanju skakalnic je vodstvo kluba razmišljalo že nekaj sezon, letos pa je klub idejo prvič realiziral. Tako so se naši tekmovalci lahko pripravljali doma. Dobro organiziran trening je omogočil mlajšim tekmovalcem do 200 posamičnih skokov, starejšim pa kar do 500 skokov. Dobri treningi pa so rodili dobre tekmovalne rezultate.

Točke na tekmovalstvu za pokal Slovenije so osvajali: Modic A., Klavžar, Krašna (kategorija dečki do 9 let); Jurič, Modic A., Matko (kategorija dečki do 11 let); Šteblaj, Gantar, Govekar (kategorija dečki do 13 let); Družina, Likar, Polajžer, Istenič, Modic (kategorija dečki do 15 let); Rus, Likar, Modic T. (kategorija mladinci do 16 let); Rus, Žigon (kategorija mladinci do 18 let).

Odlične uvrstitve so tekmovalci SSK Logatec dosegli tudi na državnem prvenstvu: Modic A. 8. mesto v kategoriji dečki do 9 let; Jurič 8. mesto v kategoriji dečki do 11 let, Govekar 6. mesto, Gantar 10. mesto, Šteblaj 25. mesto v kategoriji dečki do 13 let, Likar 7. mesto, Družina 27. mesto v kategoriji dečki do 15 let; Rus 4. mesto, Likar 22. mesto, Modic T. 25. mesto v kategoriji mladinci do 16 let.

Jaka Rus pod Sekirico.

Foto: M. Kreč

Na mednarodni tekmi za alpski pokal je osvojil 3. mesto Jaka Rus, član mladinske reprezentance Slovenije, ki dokazuje dobro delo Smučarsko skakalnega kluba Logatec. Trenerji Viki Tršar, Samo Gostiša in Blaž Vrhovnik verjamejo, da je med mladimi tekmovalci veliko talentov in da bodo z nadaljnim predanim delom še bolj uspešni.

V drugi polovici zime so bile zasnežene skakalnice prizorišče treh tekmovalcev. Kot odličan organizator je klub poskrbel za izvedbo državnega prvenstva na veliki skakalnici (K 50) in na isti skakalnici je za zaključek zimskega tekmovalnega obdobja organiziral še regijsko prvenstvo. Tekmovalstva so bila dobra promocija za klub in za Logatec.

SSK Logatec je že v pripravi na poletno – »plastično« sezono, ki naj bo uspešna.

Darja Sever

Zimski pohod na Porezen

Logaški planinci so se 20. marca udeležili zimskega pohoda na Porezen, ki ga od leta 1976 vsako leto organizirata Planinsko društvo in ZB NOV iz Cerkna v spomin na boje na Poreznu 24. marca pred 60 leti. S Petrovega Brda so se pohodniki pod vodstvom Janeza Slabeta in z zimsko opremo prebijali mimo kolone drugih pohodnikov po megleni, vetrovni in poledeneli poti do zasneženega Doma Andreja Žvana-Borisa na Poreznu, kjer je bilo vse polno pohodnikov.

Pri lovski koči pod Poreznom.

Foto: M. Petkovšek

S Porezna (1632 m) je v lepem vremenu razgled na primorsko in gorenjsko stran. Porezen se ponosno dviguje nad Davče, Cerkljanskim in Baško grapo. Dostop je možen iz Davče, Cerknega čez Poče ali čez Labinje in iz Sorice prek Petrovega Brda. Po vrhu je med svetovnima vojnima potekala državna meja med Italijo in Jugoslavijo. Koča tik pod najvišjo točko stoji na temeljih italijanske stražnice.

Sredi dneva se je oblačje natrgalo, da je posijalo sonce in prikazala se je čudovita zasnežena okolica. Z vrha so bili na ogled Škofjeloško pogorje z Blegošem, Polhograjsko, Posavsko in Idrijsko hribovje, Trnovski gozd, Nanos, Javornike, Snežnik, tolminske in bohinjske gore, del Julijcev s Triglavom, Lajnar, Ratitovec, Karavanke in Kamniške Alpe.

Kasneje so se planinci napotili proti Cerknemu, se spotoma ustavili v lovski koči, se ob topli peči preoblekli, se okrepčali ter poklepetali s prijatelji in znanci. Po dveh urah poti po planinski stezi – zasneženi in blatni – so dospeli do najvišje ležeče kmetije v Labinju. Pogreli in posušili so se spet ob topli peči, kjer jim je z domačo juho in pijačo postregla prijazna gospodinja.

Proti večeru so se poslovili od prijetnih gostiteljev in kombi jih je odpeljal po strmi in ozki poti z Labinja skozi Cerkno in Idrijo proti Logatcu. Od krožišča pri Klamu se je kombi v ropotu začel strašno stresati; znak, da smo se zapeljali na dotrajano cesto, ki že leta in leta kazi središče Logatca.

V sončnem na zasneženi Snežnik

Z Oblakovim avtobusom se je skupina logaških planincev pod vodstvom Janeza Slabeta 13. marca odpeljala mimo Postojne in skozi Ilirsko Bistrico do Sviščakov (1242 m), ki so bili prepolni avtomobilov in avtobusov.

Sredi dopoldneva so plačali štartnino za čaj v koči na Snežniku in se pridružili koloni pohodnikov, ki se je po ozki snežni gazi vzpenjala v lepem sončnem vremenu proti vrhu Snežnika. Čudovit je bil pogled na zasneženo pokrajino, zasnežene hribe do Triglava. Na vrhu snežnika so opazovali, kako je helikopter dvakrat pristal zaradi pomoči planincema. Po dveh urah hoda so prispeli do koč Draga Karolina na Velikem Snežniku (1796 m), ki je bila kot v pravljici zajeta v ivje. V koči in krog nje je bilo vse polno planincev, da je bilo težko najti prostor za preoblačenje in počitek.

Lepo snežno ime nosi samo najvišja gora zunaj Alp. Njegov vrh ni poraščen, zato je razgled veličasten: čez Kvarnerski zaliv, Dolomite in Julijce s Triglavom, spredaj pa Trnovski gozd, Vremščica, Nanos in Javorniki. Sicer je ta kraški velikan videti kot osamljena piramida.

Na Sviščakah po spustu s Snežnika.

Foto: M. Petkovšek

Po oddihu in razgledovanju so se logaški pohodniki vrnili – po dokaj zgledeni poti z derezami – na Sviščake. Tu so jim odtisnili žig v izkaznico pohoda, ki je posvečen junaškim bojem Istrskega odreda pod Snežnikom. Po daljšem počitku so se na poti domov še dogovarjali za udeležbo na naslednjih pohodih.

M. Petkovšek

Odmevi z dvojega državnega prvenstva

14. Državno prvenstvo za mlajše kadete in kadetinke

Na Ptujju je bilo 14. marca 14. Državno prvenstvo Republike Slovenije za mlajše kadete in kadetinke posamezno in za dvojice.

Z državnega prvenstva mlajših kadetov.

Med mlajšimi kadeti posamezno se je Blaž Bončina uvrstil na 5.-8. mesto, Miha Žigon na 9.-16. mesto in Anže Vrabl na 17.-32. mesto.

Med mlajšimi kadetinkami posamezno si je Nina Zupančič priigrala 5.-8. mesto.

Med dvojicami kadetov sta osvojila odlično 3. mesto Žigon-Bončina, 9.-19. mesto pa Vrabl-Rebec.

14. državno prvenstvo za mladince

Od 2. do 3. aprila je v Cerknici potekalo 14. Državno prvenstvo Republike Slovenije za mladince posamezno, dvojice in mešane dvojice. Od naših so se najbolje uvrstile – posamično Sanja Smiljanič 17.-32. mesto, med dvojicami pa Nina Šprunk-Ana verđinek 9.-16. mesto.

Janez Bončina

Spomladinski vpis v karate akademijo Pantera

Karate akademija Pantera in Notranjska zveza borilnih veščin vpisujeta v spomladanski začetni tečaj tradicionalnega in športnega Shotokan karateja. V našem klubu že več let trenira karate veliko število mladih pod vodstvom izkušenih trenerjev. Treningi karateja so primerni za otroke in mladino saj razvijajo psihofizične sposobnosti, krepijo značaj, izboljšujejo koncentracijo ter samozavest.

Skozi skrivnosti karateja vas bo vodil izkušen inštruktor Boris Peček, mojster Shotokan karateja 3. Dan, ki že več kot 15 let poučuje karate v notranjski regiji. Poleg kvalitetnih treningov, kjer ima vsakdo možnost rekreativnih ali tekmovalnih treningov v Sloveniji in tujini, organiziramo tudi izlete in enotedenske seminarje karateja v naravi. Letos bomo vse naše člane prvič popeljali na dvodnevni izlet v Gardaland ter enotedenski poletni seminar v Sečo pri Sečovljah, kjer bomo poleg karateja spoznavali tudi športne igre v vodi in ob njej ter se zabavali na najboljši možni način. V okviru Notranjske zveze borilnih veščin (NZBV) organiziramo tudi notranjska prvenstva v karate katah in borbah za vse starostne skupine z bogatimi nagradami.

Če je vaš cilj spoznati in razviti sposobnosti samoobrambe, psihofizične sposobnosti, samozavest in se pri tem dobro zabavati, vas vabimo, da se nam pridružite ter spoznate vse skrivnosti ene izmed najbolj popularnih borilnih veščin na svetu v družbi odličnih trenerjev. Obljubljamo vam hitro napredovanje, resno in profesionalno delo trenerjev ter tudi zabavne trenutke v odlično organiziranem društvu, kjer ničesar ne prepuščamo naključju. Treningi bodo vsako sredo in petek od 16. do 17. ure v Kristalni dvorani šole "8 talcev" v Logatcu. Prijavnice glede vpisa lahko dobite na naši novi spletni strani: <http://www.karate-sola-pantera.cobithost.net>. Izpolnjeno prijavnico prinesete na prvi trening ali jo pošljete po pošti na naslov: **Boris Peček, Kotnikova 25, 1000 Ljubljana**. Vse informacije glede vpisa in treningov lahko dobite tudi na elektronski pošti: boris.pecek1@siol.net ali po telefonu: **GSM: 031/641-200!**

Vpis bo potekal do 30. aprila 2005!

Karate akademija Pantera

Za dan žena na Hlevišah

V počastitev mednarodnega dneva žena se je 6. marca večje število logaških planink in planincev z Janezom Slabetom odpeljalo v Idrijo. Po markirani deloma suhi, deloma zasneženi, deloma spluženi poti so se odpravili proti koči na Hlevišah, kamor so dospeli po poldrugi uri hoda.

Na Hlevišah.

Foto: M. Petkovšek

Pred kočjo je idrijski planinec pozdravil žene in dekleta in jim čestital za dan žena ter vsaki izročil papirnato vrtnico, oskrbnik pa je pohodnikom postregel s toplim čajem, špehovko, pehtranovko in piškoti. Naš vodič Janez pa je vsaki planinki čestital in ji namesto rož, ki jih v Idriji ni mogel kupiti, dal bonbonček in smrekov storž (storže je spotoma nabiral, zvončki so bili tedaj še pod snegom!); vse je bilo še bolj zabavno.

Po pozornostnem sprejemu, okrepčilu in oddihu so pohodniki stopili še na 10 minut oddaljeni vrh Hleviš (907 m). Z vrha je bil lep razgled na Črnovrško planoto z Javornikom in Trnovski gozd z Golaki. Po povratku v kočjo so posedli za mizo, polno domačih dobrot. Nazdravili so planinki za rojstni dan, drugi pa za srečanje z Abrahamom. V koči, polni planincev, je sredi popoldneva harmonikar raztegnil meh, in prav logaški, kasneje pa tudi idrijski planinci so poživali družabno vdušje. Družba je plesala, med odmori prepevala in se zabavala z dovtipi. Popoldne je naglo minilo; logaškim planincem, ki so bili med zadnjimi, ki so zapuščali kočjo, se je za sedemnajsti obisk ob dnevu žena zahvalil predstavnik idrijskih planincev. Na spustu v dolino si je bilo treba v temi pomagati s vetilkami – kot bi šlo za nočni pohod.

Marinka Petkovšek

Z lopatami nad zimo

Člani športnega društva Log-Zaplana so se še pred koncem koledarske zime z lopatami spravili nad sneg in tako počistili športno igrišče za pričetek treninga v malem nogometu, ki je eden najbolj priljubljenih rekreativnih športov v okolici

Športno društvo Log-Zaplana je mlado, saj je zaoralo ledino leta 2001 na pobudo predsednika krajevne skupnosti, ko je ta s pomočjo občine zgradila povsem novo večnamensko igrišče. Danes društvo šteje več kot 50 članov; iz leta v leto deluje bolj organizirano. Z delovanjem in prirejanjem raznih tekmovanj pozitivno deluje na mladino in širšo okolico. Ne samo, da se mladina ukvarja s športom, temveč se ukvarja tudi z organizacijskimi postopki, s pridobivanjem sredstev in dovoljenj; s tem pridobivajo mladi pomembne izkušnje, ki jim lahko pomagajo tudi v privatnem življenju.

Delovanje društva pa dobro dé tudi stari šoli Log-Zaplana, lani so povsem obnovili in opremili osrednji del šole; tu ima tudi društvo svoje prostore, kjer lahko člani v mrzlih zimskih dnevih igrajo namizni nogomet, tekmujejo v namiznem tenisu ali pikadu. Tako v pretekli zimi skoraj ni minil dan, da bi bili v večernih urah prostori ŠD prazni; tam se zbirajo mladi in tudi nekoliko starejši člani.

Sneg se umika lopatam.

Krajevna skupnost ima letos v načrtu delno adaptacijo šole; pokrpali naj bi luknje na strehi in zamenjali stara in preperela okna na pročelju stavbe. Tako bo stavba pridobila tudi lepši videz.

Kot je videti že na gornji fotografiji, so člani ŠD Log-Zaplana polni energije in elana. Že sedaj vas vabimo na prireditve, ki se bodo letos odvijale pri nas.

Igor Marinč

Presenetljivo uspešni na 1. državnem prvenstvu v Savate Assaut

V soboto, 19. marca, je v Borovnici potekalo državno prvenstvo »Borovnica 2005« za začetnike in nadaljevalce iz vseh klubov, včlanjenih v Savate zvezo Slovenije (SVZS). Tekmovanja se je udeležilo tudi 9 tekmovalcev Kluba borilnih veščin Logatec.

Tekmovanja v borbah so potekala po pravilih Savate Assaut, kar pomeni, da udarci v borbi niso močni, ampak lahki in kontrolirani. Premočan udarec lahko sodnik kaznuje z opominom ali pa tekmovalca(ko) takoj diskvalificira.

Naš klub se je izvrstno odrezal; vsi naši člani so pokazali veliko znanja. S svojimi nastopi so se še posebej izkazali: **Patricija Hasler** v kategoriji ženske-težka kategorija z osvojenim 3. mestom,

Mirko Vidovič v kategoriji starejši dečki s 3. mestom in **Lovro Pivk** v kategoriji mlajši dečki z 2. mestom. – **Simon Merlak**, trener in reprezentant, pa je v lahki kategoriji med moškimi osvojil 1. mesto!

Še vedno je možen tudi vpis novih članov, katerih število vztrajno narašča. Pridružite se nam lahko na kateremkoli treningu v Logatcu (v športni dvorani) ob torkih in četrtek od 18.30 do 20. ure ali Hotedršici (v osnovni šoli) ob torkih in četrtek od 20.15 do 21.45. Dodatne informacije pa lahko dobite na tel. št. 041-373-240, 031-302-130 ali na spletnih straneh kluba www.kbvl-klub.si.

Žiga Merlak

Družinsko na Slavnik

Na jožefovo se je zbrala velika skupina malih pohodnikov, ki so se z avtomobili pod vodstvom Anuške Blaško in v spremstvu vodnikov odpeljali do Podgorja. V toplem vremenu so se počasi, tudi z vmesnimi počitki, vzpenjali po kar zahtevni poti. Del poti proti vrhu je bil zasnežen, kljub vsemu pa je pohodna skupina (vseh je bilo 31) dospela do Tumove kočice na Slavniku. Koča je poimenovana po dr. Henriku Tumi (1858-1935), znanem slovenskem alpinistu, planinskem ideologu, botaniku, politiku in narodnemu buditelju. Pohodniki so se oddahnili in okrepčali kar na soncu pred kočico.

Slavnik (1018 m), svojeglavi vršac, je zadnji severni tisočak Čičarije. Tega dne je bila z vrha slaba vidljivost; videla sta se le Nanos in Vremščica. Sicer se ob lepem vremenu odpre razgled do Kamniških Alp, Brkinov, Snežnika, Gorskega Kotarja, Čičarije, Kopra, vse do Benetk, Karnijskih, Ziljskih in Julijskih Alp, Karavank pa do Trnovskega gozda, Vipavske doline in do Trstelja..

Mali pohodniki so v Dnevnik mladega planinca prejšli žig, starejši pa žig Slovenske planinske poti; vsi pa so se vpisali v spominsko knjigo. V dolino so se vrnili po daljši tudi nekoliko mokri in blatni poti.

Z najmlajšimi planinci na Slavniku.

Anuška se je ob slovesu v Podgorju zahvalila mladim pohodnikom in jih povabila na dvodnevni junijski tabor.

Besedilo in foto: Marinka Petkovšek

Iz sveta mladih

Mali gledališki spektakel

Impro gledališče njih, ki jih družijo veselje do gledališča

Na jožefovo zvečer se je na odru dvorane v Hotedršici predstavila sveže mlada dramska skupina »Pikčasti štoumf« z improviziranimi odorskimi situacijami **Jure Slivko v dvojini**. Sproščeno razgibani predstavi je besedilo zapisala Darja Merlak; ta je predstavo tudi režirala in ji dala dramaturški, scenski in koreografski nadih.

Idejo, da je človek srečen, če izbere sredino (!), so mladi igralci izživel iz sebe, iz svojega otroštva iz svoje percepcije, kjer je Darjina taktirka skrbela za skladno upodobitev asketskega, vendar filozofsko pomenljivega – tudi razprave

vrednega – besednega sporočila. In sporočilo nas je doseglo brez narejene igre, pač pa z obiljem sproščene inventivne živosti, obvladujoč odorski prostor in še čez. In tu je prava pot. Ko bi bila ideja gledališko formalno še doslednejša – dvojskost-dvojnost – bi bilo doživetje malega gledališkega spektakla toliko sijajnejše.

Predstavo je uokvirila žlahtna plesno ritmična skupina Dina v animaciji Nadje Brus.

Lepo. Naj postane še lepše! – Tudi v prijetneje urejenem hramu kulture.

Artemis

Ko se je Jure Slivko poklonil navdušenemu občinstvu.

Foto: I. Kovač-Brus

Obisk modrega medvedka

Otroke iz vrta in učence 1. in 2. razreda je 25. marca v Rovtah obiskal modri medvedek. »Obiskal nas je, ker smo naročniki Cicibana, on pa je njegov zaščitni znak. V vsakem razredu je bil pol ure,« so povedali učenci. Učenci 2. razreda so skupaj z njim imeli medvedjo telovadbo, ples ter se z njim pogovarjali ter fotografirali.

In še dve izjavi gledalcev.

Nejc: »Medvedek je bil moje najljubše barve ter zelo velik in mehak.«

Tanja: »Podarili smo mu čokoladne kroglice, ki smo jih sami naredili.«

Petra Bezeljak, novin. kr. šole Rovte

PRODAJA SENA

Stane Lenarčič

Nadanje selo 10

6257 Pivka

Tel.: 05/ 753 03 87

Prodajam goveje balirano seno.

Vzpodbudni uspehi malih tekačev

Pri Športnem društvu Poskok deluje na šoli Rovte tekaški krožek, ki ga vodi zelo prizadevna učiteljica Ermina Šimenc. Mladi tekači so povedali, da so se nanj prijavi predvsem zaradi radovednosti, tekm in druženja s prijatelji. Nekateri so se v tej disciplini že prej preizkusili.

Mali maratonci na Pokljuki.

Foto: E. Šimenc

Tekaški krožek terja večino prostega časa. Dvaindvajset mladih tekačev je med zimskimi počitnicami vsako dopoldne pridno vadilo; tisti, z malo več energije, pa še popoldne. Treninge so popestrili z igrami na snegu, šprinti, štafetami, lovom za skritim zakladom in s turnim smučanjem. Vse to, seveda, na domačem terenu, saj nas je sneg letos med počitnicami obilno obdaril.

Trud na treningih se je bogato obrestoval na tekmovanjih. Tekachi so se udeležili državnega tekmovanja osnovnošolcev na Pokljuki in na Vojskem, šolskega maratona na Pokljuki in tekmovanja tekačev začetnikov v Logatcu. Kljub temu da trenirajo šele prvo leto, so se na tekmovanjih odlično odrezali. Največji uspeh so doživeli na državnem tekmovanju smučarskih tekah na Pokljuki. Tam so izmed 26 šol usvojili 4. mesto. Tako dobra uvrstitev je bila za vse presenečenje. Na tekmovanjih so se pomerili tudi v rokometu na tekaških smučeh, soročnem porivanju, vleki vrvi, biatlonu ...

Po tako dobri uvrstitvi so tekači zelo zadovoljni in še bolj vneti za delo.

Petra Bezeljak,
novin. kr. šole Rovte

Srečo je lepo deliti

V osrednjem vrtcu v Logatcu in v njegovi enoti Tabor smo se odločili sodelovati v Unicefovem projektu *Punčka iz cunj*, pri čemer je sodelovalo 9 predšolskih skupin. Vzgojiteljice smo želele približati otrokom pomen medsebojne mednarodne pomoči. S tem ko smo izdelali punčke, smo pomagali pri cepljenju otrok po svetu.

Otroci so bili nad predstavitvijo navdušeni in želeli so sodelovati v projektu, h kateremu smo povabili tudi šivilji, zaposleni v našem vrtcu; tako je nastalo 18 čudovitih mavričnih punčk iz cunj, ki so predstavljale otroke z vseh kontinentov. Tako smo spodbujali otroke k občutljivosti za etično dimenzijo različnosti, seznanjali smo jih tudi z različnimi geografskimi in kulturnimi okolji.

Poslušali smo pravljice in zgodbe različnih narodov, ogledovali smo si knjige in diapozitive iz različnih tujih krajev in dežel, poslušali glasbo in spoznavali njihove instrumente, se preizkusili v spretnosti izdelovanja le-teh; mali umetniki pa so svoje doživljaje izrazili tudi s slikanjem. Punčkam so otroci izbrali tudi ime, značilno za posamezno deželo, od koder naj bi izhajale punčke.

V vsaki skupini smo starosti otrok primerno preživeli prijetne novembrske dni, ko smo devet naših punčk, narejenih z veliko ljubezni, oddali v drug dom. Ostale punčke smo zadržali v naših skupinah, da nas vsak dan znova razveselijo. Punčke prebivajo

Punčke z vsega sveta.

tudi pri otrocih doma pri vsakomur malo.

In na koncu nas je Unicef povabil, da sodelujemo na razstavi punčk slovenskih vrtcev v Ljubljani. Nas pa še kar naprej spremlja misel Unicefa: *Ko se veselite rojstva, ko vaši nadobudneži ob letu segajo z roko po svojem prvem kosu torte, in čez čas, kot bi mignil, strokovnjaško upihnejo pet sveč, dodajte življenju še eno darilo; morda bodo prav zaradi vas lahko praznovali tudi na drugem koncu sveta. Srečo je lepo deliti.*

Brigita Česnik

Mamicam za njihov dan

Učenci smo letos pri likovnem pouku pripravili darilca za mamice. Še posebej so se potrudili učenci obeh 2. razredov z učiteljicama – go. Brenčič in go. Bogataj.

Prvi so pobarvali glinene lončke s temperami in oblikovali zvončke, ki so jih zapicili v gobo za ikebane. Na materinski dan so lončke »z rožicami« odnesli domov. Mamice so presenetili tudi s pesmico o mamici.

Učenci 2. razreda osemletke pa so lončke okrasili z rižem, ki so ga pobarvali, in naredili okraske. V lonček so pripravili za mamice sladko presenečenje. V šoli so naredili kokosove kroglice. Nato so jih lepo aranžirali z zvončki iz krep papirja. In sladko darilo je bilo pripravljeno!

Petra Bezeljak, novin. kr. šole Rovte

Bilo je zares radostno

Kulturno društvo Žarek in šola Rovte sta 30. marca v Domu krajanov v Rovtah organizirala prireditev z naslovom Radujmo se. Predstava je bila v znamenju treh praznikov: velikonočnega, materinskega dneva in svetovnega dneva knjige. Nastopali so učenci naše šole.

Prvi so se nam predstavili učenci lutkovnega krožka s predstavama Boj v omari in Žaba je žaba. Ritmičarke so zaplesale na pesem Vlak. Igrico Teta iz Amerike pa so zaigrali učenci petega razreda. Z izborom lepih pesmi pa so nas razveselili pevci Otroškega pevskega zbora, ki velja že nekaj časa za najboljši otroški zbor v občini. Veselo pa so zaključili Vrhovci, sicer v večini naši učenci, z dramsko predstavo Pozdrav počitnicam.

Tanja Mivšek, novin. kr. šole Rovte

Za praznik otroškega petja

Na rob 37. reviji otroških in mladinskih pevskih zborov

Letošnji praznik najmlajših in mlajših pevk ter pevcev naše občine je izzvenel v znamenju novosti. Prvič po dolгих letih so bili z razpisom logaške območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti k nastopu hkrati povabljeni otroški in mladinski zbori. Od skupaj desetih prijavljenih sta dva zbora odpovedala sodelovanje, in tako je na 37. občinski reviji nastopilo sedem otroških in en sam mladinski zbor. Blizu 250 otrok.

Revija se je odvijala v logaški športni dvorani. Več kot vedno dobrodošlo občinstvo je bilo razpoložensko bolj pozorno na ambientalne možnosti kot pa na samo revijalno dogajanje. Medli aplavzi, odhajanje in prihajanje med nastopi, klepet, jok dojenčkov... – zborom, zborovodjem, strokovni spremljevalki in pozornim poslušalcem v žalost in nemoč.

Na tokratni reviji pa so se predstavili otroški pevski zbor šole Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka, Miklavžev zborček pod vodstvom Mirjam Štefančič in Mojce Grdadolnik, Pevska pripravljavnica šole »8 talcev« pod vodstvom Marinke Istenič, Otroški pevski zbor šole »8 talcev« pod vodstvom Martine Leskovec, Otroški pevski zbor POŠ Hotedršica pod vodstvom Jožice Nagode, Otroški pevski zbor šole »8 talcev« pod vodstvom Marinke Istenič, Otroški pevski zbor šole Rovte pod vodstvom Mari Loštrec Žizek ter Mladinski pevski zbor šole Rovte pod vodstvom Mihaele Gostiša.

Tudi letos je prepevanje strokovno spremljala Majda Hauptman. Njenemu ušesu ni nič ušlo; morala je pripraviti izhodišča in nasvete zborovodjem ter predlagati najboljše zборе za regijsko tekmovanje. Tokrat je ta čast doletela oba zbora (otroški in mladinski) iz osnovne šole Rovte; zbora sta po besedah strokovne spremljevalke občutno izstopala s sproščenostjo, z urejenim nastopom, dikcijo, uglašenostjo. Ostali zbori pa... »v zadnjem letu niso posebno napredovali«, razen Otroškega zbora Martine Leskovec iz šole »8 talcev«; ta jo je zelo razveselil, zato ga je tudi pohvalila.

Obema letos izbranim zboroma pa se bodo lahko pridružili tudi zbori, ki so bili v preteklem letu predlagani za medobmočno srečanje: Otroški in Mladinski pevski zbor sv. Nikolaja ter Otroški pevski zbor osnovne šole Tabor.

Poleg petja je strokovna spremljevalka pohvalila tudi brezhibno organizacijo prireditve, za katero so se posebno potrudile učiteljice Judita Cempre, Andreja Erker in Anita Garafolj, povezovalka revije, ter v.d. vodje območne

Mladinski zbor iz Rovt z zborovodjo Mihaelo - brez konkurence. Foto: D. Malavašič

izpostave Katarina Istenič Rudolf. Si pa ob koncu tega zapisa zaslužijo čestitke in pohvalo vsi pevci in pevke ter njihovi

zborovodje za lep nastop, za praznični pevski dogodek.

NevMa

Vrhovci smučali na pragu pomladi

Ko je sonce že ogrevalo zemljo in tanjšalo snežno odejo, so na Vrhu lovili zadnje vzdihljaje zime. Šola je v sodelovanju s ŠKD Vrh organizirala smučarski tečaj za otroke. V tednu po zimskih počitnicah so trije potrpežljivi vaditelji učili otroke osnov smučanja. No, nekateri od otrok so že poštene smučarji in so le izboljševali svojo tehniko. Vreme jim je bilo naklonjeno. Svoje smučarsko znanje in pogum pa so prav vsi otroci (od najmlajše štiriletne deklice do desetletnikov) dokazali na Gregorjevem tekmovanju.

Na vrhovski strmini (na »Orlovem grebenu«) je namreč ŠKD Vrh organiziral veleslalom. Po tednu sončnega

vremena je ta dan nebo postreglo z nekaj dežnimi kapljami. Domačini so tekmovali v šestih kategorijah. Najboljši med njimi so bili Žiga Rekar in Tina Mivšek, Mojca Žust in Žan Rekar, Andreja Eniko in Rok Jesenko, Petra Jesenko in Tomaž Alič, Ivanka Jesenko in Marjan Mivšek ter Tine Jesenko. Vseh nastopajočih je bilo 69.

Za vsakogar je bilo tekmovanje nekaj posebnega; otroci so si najbolj zapomnili, da so bili vsi člani družine Jesenko prvi, vsi člani družine Kunc pa drugi. Zanimivo, kajne? Morda pa drugo leto le kdo od Kunčevih prismoča pred Jesenkove!?

M.G.

Bravo, David!

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje (URSZR) Ministrstva za obrambo nas je tudi letos povabila k natečaju za likovna in literarna dela s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Na natečaj z naslovom »Potres« je prispelo 166 izdelkov iz 1. kategorije, se pravi iz 1. razreda devetletke in od predšolskih otrok. Med njimi so bili tudi izdelki otrok iz Miklavževega vrtca pod mentorstvom Urše Menart.

Izmed 166 risbic je komisija izbrala 5 najboljših. In prav med prvimi petimi je bila tudi risba Davida Žaklja z naslovom Ježek Snežek in potres. Vsi izbrani likovni prispevki so bili posredovani na URSZR za nadaljnji državni izbor.

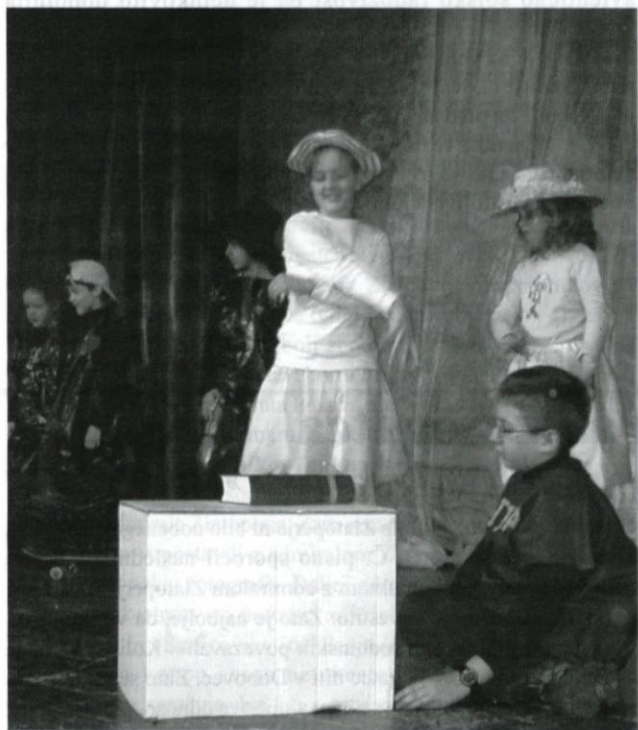
Čestitke našemu Davidu!

Urša Menart

Gledališko lutkovni maraton

5. območno srečanje otroških gledaliških in lutkovnih skupin

Po letu dni so se, že petič zapovrstjo, na odru Narodnega doma predstavili najmlajši lutkarji in gledališčniki naše občine. Na maratону, ki ga organizira Območna izpostava JSKD za kulturo, so se odigrale tri gledališke in dve lutkovni predstavi; precej manj kot prejšnja leta, ko se je na odrskih deskah zvrstilo tudi do štirinajst, petnajst skupin; svojega gledališkega navdušenja niso kazali le v enem dopoldnevu, pač pa v dveh dneh. Letos pa: nekaj boleznih med otroki, nekaj manjkajočih učiteljic-gledališko gonilnih sil) je botrovalo skromnejši beri, ki jo je strokovno spremljala znanka logaških igralcev Simona Zorc Ramovš.

Smrdek je uprizorila "Pobegla vezalka" iz šole Tabor.

Foto: D. Malavašič

Simona si je najprej ogledala predstavo Smrdek Svetlane Makarovič v priredbi režiserke Darje Merlak in njenih asistentk Bože Nagode ter Mire Lapajne Prinčič. Zgodbo je uprizorila mlajša dramska skupina »Pobegla vezalka« šole Tabor. Z glasbo, besedilom in zanimivo kostumografijo so prebili led in polno dvorano radovednih otrok spravili v smeh in dobro voljo. Naslednja skupina Impro skupina »Pikčasti štoumf« iz Podružnične osnovne šole iz Hotedršice se je predstavila z zgodbo o Juretu slivku v dvojini, ki jo je napisala in zrežirala Darja Merlak. S svojo izvirnostjo, igro, besedo in scenskimi rešitvami so prevzeli tudi selektorico Ramovševo. Za njimi so se predstavili lutkarji-Miklavžki iz Miklavževega vrtca, ki so s pesmijo in igro prikazali Stonogo Berto z bolečimi nogami; revica se je zjutraj pred odhodom na trg narobe obula. Z velikimi, lepo oblikovanimi lutkami, pisano in enostavno sceno so tako prevzeli občinstvo, da je ob taktih pesmice, ki so jo nastopajoči sestavili sami, kar zaploskalo in tako še dodatno spodbudilo najmlajše lutkarje, ki so se zares izvrstno odrezali.

Za najmlajšimi so se predstavili člani ŠKD z Vrha Sv. Treh Kraljev, ki so v režiji Tadeje Oblak zaigrali Pozdrav počitnicam Karoline Kolmanič. Predstava je opozorila na vedno bolj rastoče

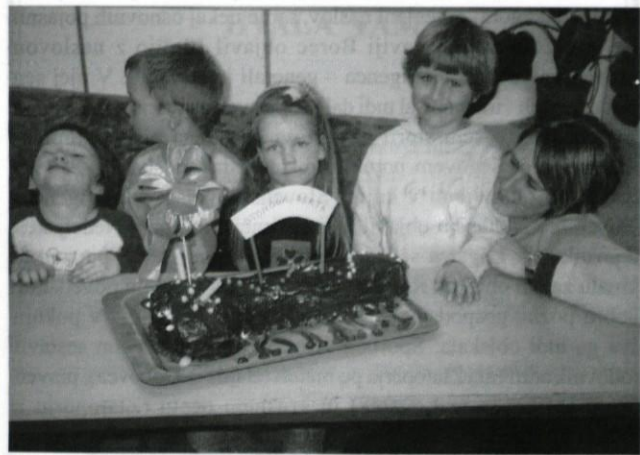
razlike med mestnimi in vaškimi otroki, ki pa se ob dobri volji in odkriti besedi na koncu veselo spoprijateljijo. Po tej predstavi se je maraton prevesil v opoldanske ure, ob katerih sta bili na programu skupini lutkovnih krožkov iz šole Rovte. Oba vodi Aleksandra Stefanovska. Starejša skupina (2.,3., in 4.razred) je s čevljevci prikazala Boj v omari Jane Milčinski, mlajša skupina (1. razred devetletke) pa je predstavila igrico Žaba je žaba Maxa Velthuijsa. Domiselne lutke, pogumni nastopajoči in prijazna scenografija so v prijetnem vzdušju sklenili gledališki dan. Tega si je ogledalo – menjaje se med odmori – kakih sedemsto otrok iz logaških šol in vrtcev.

Organizacija je s pomočjo hostese Lucije, hišnika Vojka Podržaja in sodelavcev nastopajočih skupin tekla tekoče in brezhibno. Vse to pa je, poleg predstav, skrbno motrila tudi Simona Zorc Ramovš, ki je skupinam čestitala za nastop, jim še kaj svetovala... Na koncu pa je izbrala tudi skupini, ki se bosta udeležili medobmočnih srečanj; v Kočevje bo odpotoval »Pikčasti štoumf«, v Cerknico pa gredo »Miklavžki«.

NevMa

Prav lep uspeh najmlajših lutkarjev

V Narodnem domu v Logatcu je 22. marca potekal lutkovno-gledališki maraton, ki ga je organizirala Območna izpostava JSKD Logatec. Pod mentorstvom Urše Menart so otroci iz Miklavževega vrtca sodelovali z lutkovno igrico Stonoga Berta in lepo uspeli. Po oceni strokovne spremljevalke Simone Zorc-Ramovš so se Miklavževi lutkarji uvrstili na nadaljnje – medobmočno tekmovanje 12. aprila v Starem trgu pri Ložu.

Kljub počasnosti je polžek ušel s slike.

Seveda, otroci in mentorica so bili najboljše uvrstitve veseli in so komaj čakali ponovne predstavitve. Za vspodbudo je naslednji dan kuharica Silva spekla lutkarjem veliko stonogo. Torto namreč, ki je imela sto sladkih gumijastih nog. Z veseljem so jo lutkarji zazdelili še med svoje prijatelje v vrtcu, ki so pridno navijali za uspeh nastopajočih.

Lutkarji pa se s svojo mentorico že pripravljajo na naslednje maratonsko tekmovanje.

So pač dobri!

Urša Menart

Ah, ta šola

Člani Dramske skupine Osnovne Šole Tabor so se z uspešno uprizoritvijo gledališkega besedila Bojane Levinger Ah, ta šola uvrstili na medobmočno srečanje mladih gledališnikov

Predzadnji marčni dan so učenci in učenke OŠ Tabor Logatec, ki obiskujejo Dramski krožek in Gledališko pripravljavnico na velikem odru Narodnega doma prikazali dosežke letošnje sezone. Najprej so si mnogoštevilni obiskovalci ogledali impro predstavo gledališke pripravljavnice, ki jo vodi Darja Merlak, potem pa so se na odru predstavili člani Dramske skupine, v kateri letos sodelujejo učenci od 3. do 5. razreda.

Dolga in ustvarjalno bogata je tradicija gledališke dejavnosti na tej šoli, kjer zadnja leta poganja njena ustvarjalna krila Bojana Levinger, sicer pomočnica ravnatelja. Tekst za gledališko predstavo namreč napiše, mladi igralci pa že nekaj let zapored uprizorijo besedilo pod njenim režijskim vodstvom.

Devet dramskih besedil, namenjenih mladim gledališnikom, je Bojana Levinger izdala v knjigi Gledališče v deželi Lepo in prav, izšla leta 2000 pri Zavodu za šolstvo; z veseljem uporabljajo Bojanina besedila mali gledališniki po vsej Sloveniji. Zdaj na objavo čakajo nova besedila. Zadnje - Ah, ta šola - je namenila praznovanju obletnice šole. Ob pomoči učiteljic

Darje Merlak in Mire Lapanje Prinčič je na oder tudi režijsko postavila besedilo, ki upodablja priprave učencev na praznovanje. Mozaik gledaliških prizorov, v katerih spoznamo preteklost, sedanjost in prihodnost šole, so uprizorili mladi igralci in igralk, ki so se jim pridružile gimnastičarke, plesalke, violinistka, recitator in tudi čisto prava učiteljica. Sodoben tekst, poln najstniških dovtipov, slengovskih izrazov, začinjen s kakšno moralno pripombo in besedno humornostjo, so igralci in igralk odigrali izvrstno. Prepričljivo so upodobili like iz šolskega sveta; njihovo skoraj avtentično šolsko radoživost pa je učinkovito dopolnila minimalistična scena, igra svetlobe in sodobna glasbena oprema. Predstava je na velikem odru zaživela v vsej svoji polnosti. Všeč je bila tudi strokovni spremljevalki na območnem srečanju, zato jo je izbrala za predstavitev na medobmočni ravni.

Čestitke režiserkam, mladim igralcem in igralkam ter avtorici teksta, ki so šoli z uprizoritvijo podarili dragoceno darilo ob njenem častitljivem jubileju.

B. Novak

Ne nazadnje

Ameriški general iz Logatca

Zakaj pripombe o netočnostih? Kakšni so motivi anonimnega pisca »Albija«?

O zapisu Še o admiralu Zlatoperju v Logaških štev. 3/ 2005 sem zvedel od urednika Vojnogodovinskega zbornika gospoda Janeza J. Švajncerja, brigadirja v pokoju, znanca in prleškega rojaka.

Ker bralci Logaških ne morejo vedeti, kaj sem dejansko pisal o ameriškem generalu Zlatoperju, predvsem pa zakaj sem članku dal zgoraj omenjeni naslov, samo nekaj osnovnih pojasnil. Že leta 2000 sem v reviji Borec objavil študijo z naslovom Slovenska vojaška inteligenca – generali in admirali. V njej sem po dostopnih virih napisal tudi daljši odstavek o ameriškem generalu Zlatoperju. To sem storil na osnovi osebnega pisma admirala Zlatoperja o njegovem poreklu; pismo mi je poslal 27. 8. 1998 (prvič bo objavljeno v knjigi Slovenska vojaška inteligenca). Novembra 2000 sem objavil tudi obširnejši feljton v Nedeljskem dnevniku. Iz Logatca se mi je oglasil gospod B. Č., pa sem ga kmalu zatem obiskal. Ker mi je že ob prvem srečanju povedal, da dobro pozna gospoda Janeza J. Švajncerja, brigadirja v pokoju, sva ga tudi obiskala. Sporočil sem mu, da nameravam sestaviti rodovnik admirala Zlatoperja po materi (Bajda iz Dobovca), pravem očetu (Mihevcu iz Logatca) in krušnem očetu (Zlatoperju iz Tolmina). Sprejel je tudi mojo idejo, da bi poleg obiska rodbine predlagali pristojnim organom, da admirala Zlatoperja proglasijo za častnega občana Logatca, da obiše Mors, predsednika RS, obenem pa bi ga SAZU izbrala za prvega akademika vojaških ved! Gospodu B. Č. sem posredoval admiralov naslov, od katerega je kmalu zatem prejel nekaj fotografij, ki so kazale na medsebojne rodbinske povezave z admiralom Zlatoperjem. Zato sem gospoda B. Č. pisno in ustno usmeril, naj podrobneje pregleda cerkvene knjige na ŽU v Logatcu, sam pa sem se lotil pregleda cerkvenih matrikul v arhivih ljubljanske nadškofije (Mihevc) in mariborske škofije (Bajda). Ko sem oba rodovnika končal, sem ju poslal admiralu Zlatoperju, gospodu B. Č. v Logatec in rodbini Bajda v

Dobovcu. Ker od admirala Zlatoperja ni bilo nobenega glasu, sem 8. 5. 2002 gospodu B. Č. pisno sporočil naslednje: »Jaz se odpovedujem vsem kontaktom z admiralom Zlatoperjem, ker pač ni odgovoril na moje obvestilo. Zato je najbolje, da vse kontakte opravite sami po svojih rodbinskih povezavah«. Kolikor vem, se kasneje ni javil niti v Logatec niti v Dobovec. Zato se mi je zdelo smiselno, da se tudi jaz ne vtikam v njihove odnose, predvsem pa, da ne sodelujem pri njegovem sprejemu v Logatcu, v Mors, na SAZU in podobno. Zakaj se ni javil svoji rodbini, bi znal povedati samo admiral Zlatoper.

Dne 3. 11. 2003 pa je v Vojnogodovinskem zborniku izšel moj članek z naslovom Ameriški admiral iz Logatca. Kopijo sem poslal Zlatoperjevi rodbini v Dobovec, gospodu B. Č. pa članka nisem poslal, ker sem bil prepričan, da je naročnik omenjenega zbornika. Zaradi tehničnih težav v VZZ nista bili objavljeni rodovni drevesi Zlatoperjeve rodbine po očetu iz Logatca (od 1697) in materi iz Dobovca (od 1620), seveda brez podatkov, mlajših od sto let, kakor je z zakonom določeno.

Ali je gospod B. Č. iz Logatca istoveten s člankopiscem »Albijem«, ne bom razglabljal. Spodobilo bi se, da me je o netočnostih najprej osebno obvestil, saj sva si vendarle izmenjavala celo novoletne čestitke. Če je smatral, da si tega ne zaslužim, si je pač zapravljal moje zaupanje. Bralcem Logaških pa je »Albi« vseeno dolžan razložiti motive napada na mene osebno, če si je že privoščil, da me je poskušal osramotiti!

Nekaj besed prav o tem! Člankopisec »Albi« mi najprej očita več netočnosti, pri tem pa je sam zagrešil prav to: nepravilno zapiše moje ime (ima mojo vizitko), naslov Švajncerjevega zbornika, ime mesta Pittsburg, ne loči članka od zapisa in podobno. Najbolj nespodobna pa je primerjava mojega članka v VZZ z zapisi v t. i. »prosti enciklopediji« Wikipedia, v kateri je objavljeno več mojih zapisov in seznamov, nekaj tudi brez avtorskega dovoljenja

ali navedbe vira. Očitno pa je »Albi« prezrl, da je ob vsakem zapisu ali članku v Wikipediji naveden tudi datum vpisa in spremembe. Konkretno, prvi vpis o Zlatoperju je v tej »enciklopediji« nastal 27. 10. 2004, zato je vsaka primerjava z mojim člankom v VZZ števil. 14/2003 in še prej v Borcu in Nedeljskem dnevniku (2000) navadna nesramnost!

Neintelektualnih očitkov, češ da dvoletni deček ni mogel prevzeti priimka Zlatoper, ne bom komentiral, saj je verjetno tudi v ZDA praksa, da to lahko storijo samo polnoletni državljani. Res je samo, da sem glede Tolmina napisal, da je dal dva admirala – Hausa in Zlatoperja, ker pač štejejo priimki, vendar sem že z samim naslovom in vsebino članka lociral, da admiral Zlatoper dejansko izvira iz rodovine Mihevčevih v Logatcu.

Za podatke iz ŽU Logatec, kakor tudi tiste, ki mi jih je sporočil gospod B. Č., seveda ne odgovarjam, saj so napisani na družinskih fotografijah in v pismih, nikjer pa nisem zapisal, da so se stari starši podali v ZDA šele 1930, saj mi je prav gospod B. Č. sporočil, da sta Jožef Mihevc in Katarina Možina odšla v ZDA leta 1910, naslednja leta pa sta se poročila v Pittsburgu. Isto velja za podatek, da je Mihevc Katarina, roj. Možina, umrla 1944 v Clevelandu. Nekaj podatkov pa sem dobil tudi pri Bajdovih v Dobovcu, kjer je bila leta 1976 Zlatoperjeva mama na obisku in je prav tako pustila nekaj fotografij. Torej, vse »netočnosti« mi je posredoval gospod B. Č. iz Logatca ali pa Bajdovi iz Dobovca! Za objavo in dokaz prilagam rodovnik Zlatoperjevih prednikov po očetu – Mihevčevih iz Logatca (Glej Uradne objave str. 4).

No, verjetno je »Albija« najbolj zbadlo tisto, kar sem zapisal na str. 103 v Vojnogodovinskem zborniku števil. 14/2003: »Ker je imel Ronaldov stari oče samo brata Ignaca, njegova usoda pa ni razvidna niti iz knjige Status Animarum, **praktično po očetovi strani v Logatcu ni ožjih sorodnikov (naknadno podčrtal)**. Vendar se je vseeno našel najbližji sorodnik B. Č., čigar soproga je posredna sorodnica admirala Zlatoperja. Zato sem jim tudi posredoval njegov naslov, pa so vzpostavili z admiralom Zlatoperjem tudi pisni stik in izmenjali nekaj fotografij. Daljni admiralovi sorodniki pa so v Logatcu nedvomno vsi potomci »Deželakovih« (nekdanja hišna številka 90) in »Šteficovih« (nekdanja številka 20)!«

Na koncu svoje neumestne kritike pa se »Albi« neupravičeno sprašuje, kaj bo s predvidenim obiskom admirala Zlatoperja v Logatcu. Nič ni bilo predvideno, to je bila samo moja ideja in zamisel! Sporočil sem jo leta 2000 gospodu B. Č. in brigadirju Janezu J. Švajncerju, da jo kot občana predlagata županu občine Logatec. On pa se bo odločil, ali je takšen obisk primeren ali ne. Končno, admiral Zlatoper je od 11. decembra 2003 tudi častni konzul RS v Honoluluju, pa je njegov naslov znan. Ob obisku v Logatcu (in proglasitvi za častnega občana Logatca) bi ga verjetno sprejel tudi predsednik RS. Ker sem že leta 1998 predlagal SAZU, da admirala Zlatoperja proglasi za prvega akademika iz razreda vojaških ved, bi bilo potrebno predsednika SAZU spomniti, da skupina akademikov sestavi formalni predlog.

Mimogrede naj samo dodam, da sem naredil že nekaj kompletnih rodovnikov, pa zato vem, da zaenkrat v rodoslovju (in na sodišču pri dedovanju) štejejo samo neposredni (direktni) sorodniki po vejah (generacijah), posredni pa pridejo v poštev, če ni direktnih! Tega si seveda nisem jaz izmislil, zato si ne zaslužim prav nobene graje »Albi-ja«, če sem to zapisal tudi za primer B. Č. iz Logatca!

Še vedno pa se sprašujem, verjetno pa se bodo zdaj tudi bralci Logaških, zakaj se admiral Zlatoper ni več javil svojim (posrednim) sorodnikom? Morebiti se tudi on razume na genealogijo, pa tudi na principe dedovanja in izkušnje naših izseljencev!

Kranjc F. Marijan, generalmajor v pokoju

ZAHVALA

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni
a ostaja le tišina,
ki močno boli.*

Ob boleči izgubi moža, očeta in starega očeta

Pavle Merlak

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in podarjene sveče ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Iskrena hvala Zdravstvenemu domu Logatec, posebno dr. Darji Modic Likar in dr. Blagici Džaić, gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen pogrebni obred, pevskemu zboru za ganljivo petje, ZZB za poslovilni govor, Komunalnemu podjetju in pogrebni zavodu Menard. Posebna zahvala sosedi Milki Leskovec za vso pomoč v tistih težkih trenutkih.

*Žalujoči: žena Gabriela,
hčerki Olga in Valerija z družinama*

ZAHVALA

HVALA VAM

za misli sočutja in besede tolažbe,
za oceane cvetja in morja lučk,
ki jih bomo prižigali v praznem času žalosti naši princesi

KARIN,

ki je sedemindvajsetega februarja letos odšla
na pot brez vrnitve.

Hvala vsem vam, ki ste nas v slapu topline
nevidno objeli s pentljastim trakom mavrične svetlobe,
katerega drobno prepletene niti blažijo žalost
in pomagajo, da naša srca ne zledenijo.

*V neizmerni žalosti:
mami, ati, sestra Tena - Daša z Markom,
babici Ani in Rezi ter njen ljubljani Matej.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je dopolnila naša draga stara mama, prababica in praprababica – stoletnica

Olga Bogataj
roj. Eržen, 22. decembra 1905

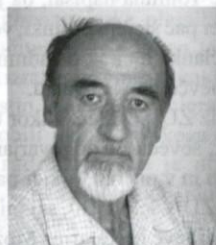
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se osebju doma Marije in Marte za izkazano pozornost, pogrebniemu zavodu Menard, g. župniku za opravljen obred, pevcem za lepo petje ter NTK Logatec. S hvaležnostjo

vsi njeni

ZAHVALA

*Tiho odšel si od nas.
Nisi se vrnil in nisi ozrl se na nas,
mi se pa ne moremo sprijazniti,
da te ni in te ne bo več nazaj.*

Ob smrti našega dragega moža, očeta, dedija, sina, brata, svaka in strica

Ludvik Nagode

se zahvaljujemo vsem njegovim in našim sorodnikom za nesebično pomoč, ki ste jo izkazali ob tako boleči izgubi. Zahvala svakinji Viktoriji Kovač, Elki Kokalj in Jožetu Smoliču s Petrola za izrečene besede v cerkvi in ob grobu. Posebna zahvala gre dr. Darji Likar za hitro ukrepanje, a žal, prepozno. Zahvaljujemo se sosedom, znancem, prijateljem, njegovim strankam iz Rovt za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Iskrena zahvala gre tudi Poldki, Damjani in Mariji, ki so skrbele za topli napitek v tistem mrzlem času. Tako zelo Te pogrešamo

vsi Tvoji

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, očeta in dedka

Franca Prepeluha

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in darovane sveče ter izraženo ustno in pisno sožalje.

Zahvala gre tudi dr. Turkovi in dr. Likarjevi za skrb ob njegovi bolezni, Območni obrtni zbornici Logatec, vsem sodelujočim pri pogrebni slovesnosti, posebej pevcem in trobentarju ter pogrebniemu zavodu Menard.

Še posebej se zahvaljujemo patru Marjanu Čudnu za opravljen prelep cerkveni obred.

Hvala vsem, ki ste počastili njegov spomin.

*Žalujejoči žena Zvonka
ter hčerki Jasna in Almira z družinama*

ZAHVALA

Zapustila nas je draga mama

Gabrijela Pogačnik

Iskreno se zahvaljujemo Miri Rakuš za poslovilne besede, vsem sosedom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje, za podarjeno cvetje in podarjene sveče. Zahvala gre tudi vsem, ki ste našo pokojno mamo pospremili na njeni zadnji poti.

*Žalujejoči:
vsi njeni*

Petrolov servis ohromil jeklene konjičke

Sredo, 16. marca letos, so na logaškem Petrolovem bencinskem servisu točili v rezervoarje osebnih vozil namesto super bencina nekakšno mešanico bencina in nafte. Tako so bencinske motorje ohromili, da so vozili brez prave moči, so cukali; iz izpušnih cevi pa se je valil dim; iz njih je pritekala tudi voda. Skratka, bencinski motorji so odpovedali, in gorje je bilo tistim, ki so se s takim vozilo odpeljali v ljubljansko mestno prometno gnečo.

Tako gorivo so nalili tudi v novo reševalno vozilo logaškega Zdravstvenega doma, da je tako rekoč na prvi vožnji obstalo na cesti. Kaj več sreče niso imeli niti Ostrmanovi, ki so v popolnoma novo renaultovo vozilo natočili »gorivo«, s katerim so se komaj uspeli pripeljati do servisa v industrijski coni, kjer je na rešitev iz podobne zadrege čakalo že kakih dvanajst vozil.

In zaključek? Na Petrolovi črpalki so naslednji dan izpraznili cisterno z nenavadno mešanico in kakim šestdesetim voznikom zamenjali gorivo, pa menda le tistim, ki so shranili račun.

Besedilo in foto: Fr. Brus

Petrolova črpalka, ki jo je usodno sredo "bentilo" prek 60 avtomobilistov, ki so na njej točili "bencin".

Visoki jubilej Maček-Rudolfove mame

Na velikonočni ponedeljek letos se je deseterica otrok (ob odsotnosti enajstega zaradi bolezni) – bratov in sestra zbralo k praznovanju častitljivega življenjskega jubileja mame Frančiške.

Frančiška Rudolf-Maček, častitljiva jubilanтка.

Jubilantka se je bila rodila natanko pred 90 leti pri Kavčičevih v Lomeh pri Črnem vrhu. Primožila se je k Rudolfovim v Žibrše, kjer se je rodilo 12 otrok; skoz svojo mladost se je trdo prebijalo

enajstero še živečih otrok; vsi so se poročili in z otroki poskrbeli za nadaljnje rodove. Kot vdova se je mama Frančiška kasneje poročila v Logatcu z Mačkom. Sedaj živi pri najmlajši hčeri Štefki v Logatcu.

Čestitkam ob 90-letnici se pridružuje tudi uredništvo Logaških.

m.Aš

PLANINSKI POHODI

Nedelja, 17. aprila

Pohod po Zasavski planinski poti

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 041 564 757 (Alenka Mrak)

Sreda, 27. aprila

Pohod na Stari tabor

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 01 7543 617 (Jernej Rus)

Sobota, 30. aprila

Kresovanje na Srnjaku

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 041 544 561 (Janez Slabe)

Čar velikonočnih običajev

Na veliko soboto smo po slovenskih farah lahko pričeli lepim starim običajem, med katere sodijo blagoslov ognja v jutranjih urah, temu sledi blagoslov vode, v popoldanskem času pa blagoslov velikonočnih jedi.

V župniji sv. Miklavža v Dolenjem Logatcu so fantje zakurili nasproti pokopališču že ob treh zjutraj. Seveda, pri tem opraviilu ni manjkal Štefan Molk, ki že polstoletja skrbi za to, da je za blagoslov dovolj žerjavice. Tokrat je diakon Miro Bergelj blagoslovil velikonočni ogenj,

ki ga je prek 200 otrok razneslo po domovih, kjer so gospodinje z blagoslovljeno žerjavico zakurile v pečeh, štedilnikih...

Popoldne je potekal blagoslov velikonočnih jedi v cerkvi sv. Jožefa na Čevicah, kjer je obred vodil diakon Miro Bergelj, in v farni cerkvi sv. Nikolaja, kjer je jedi blagoslovil domači župnik Janez Kompare.

Kot otrok sem pred približno pol stoletja nosil ogenj po Čevicah in popoldne jedila k »žegnu«; nekaj čarobnega je bilo v vsem tem, in spomini so zato tako živo lepi.

»Žegna se že od nekdaj radostimo.

Besedilo in foto: F. Brus

Knjižnica Logatec

- Ure pravljic bodo 7., 14., 21. in 28.

aprila ob 16. uri.

- Razstava Ivana Malavašiča

iz Podlipa

Informacije: Knjižnica Rovte,

01 7503 030

Logaške

Vsak mesec z vami!

Vojni muzej

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure, med tednom po dogovoru.

Informacije: Janez Švajncar, tel.: 01 7542 790.

Opravičilo Janezu J. Švajncerju!

Podpisani Marcel Štefančič, odgovorni urednik Logaških, se avtorju knjige Logatec v zgodovini Janezu J. Švajncerju opravičujem zaradi besedila, ki je bilo objavljeno v 3. letošnji številki Logaških pod naslovom **O pobarvanih jajcih in pirhih**. Z objavo tega besedila so Logaške kršile 3. odstavek 28. člena Zakona o medijih, ki pravi: »V isti izdaji oziroma oddaji medija ne sme biti hkrati s popravkom objavljen komentar tega popravka ali odgovor nanj.« Zato se avtorju Janezu J. Švajncerju iskreno opravičujem; hkrati tudi obžalujem tovrstno ravnanje.

Marcel Štefančič,
odgovorni urednik

Gregorjevo 2005

Po čem si bomo zapomnili letošnje Gregorjevo – soboto, 12.marca? – Tudi po mrazu, po temnih jutranjih oblakih, ki so grozili z dežjem, s snegom, pa po bogatih stojnicah, ki so se šibile pod različnimi izdelki; največ jih je bilo, seveda, iz sveta suhe robe, pa tudi iz dežele »poceni oblačil« – Prvo, poleg zelenja, sadik in vršičkov, bi še sodilo na Gregorjev semenj, drugo pač ne?! – Vodilo vsemu so želje kupcev, ki jih vsako leto upošteva organizator: občina s Komunalnim podjetjem ter kulturno-turističnimi društvi z Logaškega

Zupan je nagovoril gregorjevo množico. Foto: F. Brus

Tudi letošnji Gregorjev dan so zaznamovale množice obiskovalcev iz bližje in daljne okolice; poleg nakupov, srečevanj in klepetov z znanci ter prijatelji so si obiskovalci privoščili od dobre gostinske ponudbe prek ogleda zanimivih delavnic z butarami, velikonočnih voščilnic, slikanja na steklo... do žaganja hlodov (priprave desk!) po starem.

Še posebno zanimiva in vredna ogleda ter vseh pohval in čestitk pa je bila razstava, ki so jo pripravile prizadevne članice Društva kmečkih in podeželskih žena iz Rovt in Logatca. Na Cankarjevi cesti, v stavbi Kmetijske zadruga (kjer je bila včasih mesnica, nazadnje pa trgovina Mali princ) so se predstavile s svojimi lično izdelanimi prti, pogrinjki in velikonočnimi dobrotami, med katerimi niso manjkali ne pirhi ne šunka v testu ne različne, lepo dišeče potice.

Tudi me bomo plesale še na velikem odru.

Foto: F. Brus

Tu je zadišalo, da je kar k slinam sililo.

Foto: F. Brus

Medena in cvetnonedeljska naznanila. Foto: P. Sark

Žagarji so počasi, a vztrajno razgrajevali hlod v deske.

Foto: P. Sark

Za kratek čas številnih obiskovalcev pa so poskrbeli tudi nastopajoči na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja in na dvorišču Kmetijsko gozdarske zadruga. Na prvem prostoru so nastopali Pihalni orkester, mažorete, otroška folklorna skupina in šolski ansambel s pevkama Uršo in Evo iz OŠ »8 talcev«, otroški zborček iz Miklavževega vrtca, folklorna skupina KTD Hotedršica... in pa župan Janez Nagode, ki je vsem zbranim namenil prijazno pozdravno dobrodošlico v Logatcu. Po koncu tega dela programa, so na drugem koncu Cankarjeve ceste v popoldanskih urah z glasbo in šalami nastopili člani ansambla Frajkinclerji, ki so razveseljevali mlado in staro še pozno popoldne. Družbo pa jim je že prej in potem delal še ansambel Notranjci.

Na sejmu se je trlo ljudi in tudi suhe robe. Foto: P. Sark

Pestro sejmsko dogajanje se je tako sklenilo na večer; za nekatere, ki so bili bolj žejni, in jim mrz ni segel do kosti, pa je bilo zabave še pozno v noč. Pač, tudi to sodi na vaški semenj. Ali ne?!

NevMa